

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
 Ἀθηνῶν ἑτησίᾳ δραχ. 25 ἑξάμ. δραχ. 12,50
 Ἐπαρχιῶν „ „ 30 „ „ 15 —
 Ἀλλοδαπῆς „ „ 35 „ „ 17,35

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΔΟΥΝΗΣ

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
 Ἀγγελιῶν ὁ στίχ. ἄπαξ λ. 25, δις λ. 20 ὅκις λ. 15
 Δημοσιεύσεων: ἐν μὲν τῇ α' σελ. ὁ στίχ. δρ. 1
 ἐν δὲ τῇ β' καὶ γ' λεπτ. 5 λ. ἐν τῇ δ' λεπτά 20
 Γραφεῖα ὁδὸς Αἰόλου 42
 Μένουσιν ἀνοικτὰ μέχρι τοῦ μετονομασίου

Πωλεῖται καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα λ. 10

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΡΙΤΗ, 15 Ιουλίου. — Κηρύκου καὶ Ιουλίτης τῶν μαρτύρων.

Ἀνατολὴ ἡλ. ὥρ. 4 λ. 57. — Δύσις ὥρ. 7 λ. 45
 Σελήνη 26 ἡμερῶν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ

Οὐδεμίᾳ ἐγγραφῇ συνδρομῆς, οὐδεμίᾳ καταχώρησις εἰδοποιήσεων, ἀγγελιῶν, διατριβῶν κλπ. γίνεται ἄνευ προπληρωμῆς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙΝΟΝ, 14 Ιουλίου. — Ὁ μαρκήσιος Ἀρτίγκτον θὰ ὑποστηρίξῃ τὸν λόρδον Σώλσβαρυ ἐπὶ τοῦ ἱρλανδικοῦ ζητήματος, ἀλλ' ἀπαντεῖ ὅπως ὁ λόρδος Σώλσβαρυ μὴ ὑποβάλῃ οὐδὲν τῷ ζητήματι τούτῳ σχετικὸν νομοσχέδιον, πρὶν ἢ προηγουμένως συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ. Λέγεται δὲ ὁ λόρδος Σώλσβαρυ προσέφερε τῷ μαρκησίῳ Ἀρτίγκτων τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργείου συγκατατιθέμενος νὰ ὑπηρετήσῃ αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς εἰς τὸ ὅπ' ἐκείνου προεδρευησόμενον ὑπουργεῖον.

Οἱ «Καίροι» πιστεύουσιν ὅτι δὲν θέλει λάβει χώραν ἡ μεταξὺ κόμητος Γκιρς καὶ πρίγκηπος Βίσμארκ θρυλληθεῖσα συνέντευξις.

Χαῖς

ΑΘΗΝΑΙΝΟΝ, 14 26 Ιουλίου. Ὁ κ. Μονβολὸν διωρίσθη πρέσβης τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις.

Ὁ μαρκήσιος Ἀρτίγκτων ἤρνηθη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καίτοι ὁ λόρδος Σάλσβαουρ προσήνεγκεν αὐτῷ τὴν πρωθυπουργίαν, ἀλλ' ὑπέσχεθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ ἱρλανδικὰ μέτρα τοῦ λόρδου Σάλσβαουρ.

Πρόύτερ

Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ

ΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπέστη τὰς ἐξετάσεις τοῦ διδάχοντος τοῦ θρόνου, ὁ Ἑλλήν Κωνσταντῖνος Γεωργίου τοῦ Α'. Ἡ ἐπιτυχία ἤνεγκε χαρὰν μεγάλην καὶ ἡ ἡμέρα ἐθεωρήθη πεντηκστήσις ἑορτή. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν ἀκριβῶς τὸ ἀντικείμενον τῶν σπουδῶν αὐτοῦ καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ.

Πεὶ νὰ εἶνε ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ Κωνσταντίνου, τίς καὶ ποῖα ἡ τοῦ Γεωργίου, τίς ἡ τοῦ Νικολάου, τίς ἡ τοῦ Ἀνδρέου, τίς καὶ ποῖα ἡ ὑψηλὴ ἐνασχόλησις πάσης Βασιλείας καὶ πάσης βασιλικῆς οἰκογενείας.

Διὰ τῆς καλῆς λύσεως τῶν ζητημάτων αὐτῶν ἀποδεύονται ἡ Βασιλεία πολλῶ ὑπερέρρα καὶ εὐεργετικώτερα καὶ φιλελευθερώτερα πάσης Δημοκρατίας.

Ὁ Διάδοχος πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκπαίδευσιν ἐξόχως βασιλικήν, ἐν ᾗ ἔξοχον θέσιν κατέχει ἡ βασιλεὺς τῶν ἐπιστημῶν, ἥτοι ἡ πολιτικὴ, ἥκιστα δ' ἡ στρατιωτικὴ καὶ ἡ ναυτικὴ καὶ αἱ λοιπαὶ εἰδικότητες.

Ὁ δευτερότοκος πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκτὸς τῆς ἐγκυκλίου παιδείας ἐκπαίδευσιν ἐξόχως ναυτικὴν, ἐπιμελούμενος ἰδιαζόντως τῶν ναυτικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων καὶ ὑπὲρ πάντας εἰδικότερον.

Ὁ τρίτοτοκος πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκτὸς τῆς ἄλλης παιδείας ἐκπαίδευσιν στρατιωτικὴν, ἐπιμελούμενος ἐξόχως, ἰδιαζόντως καὶ ὑπὲρ πάντας εἰδικότερον, τῶν στρατιωτικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων καὶ ἰδίως τῶν μέσων τῆς ἀμύνης.

Ὁ τέταρτος ἐχέτω μέλημα κύριον τὴν κοινωνικὴν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἔθνους προκοπὴν, διανοητικὴν τε καὶ ὕλικήν, μελετῶν καὶ ἐπιμελούμενος τοῦ τῆς ἐκπαίδευσιν συστήματος, ἐπιμελούμενος τῆς εὐεξίας τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας καὶ μὲν δὴ τοῦ τόκου, ὡς παράγοντος παντὸς ὕλικου ἀγαθοῦ καὶ παντὸς κακοῦ, τῆς συγκοινωνίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν τεχνῶν, τῆς ἐμπορίας, τῆς ἀγρονομίας κλπ. ἐπιμελούμενος τῶν κατὰ τόπους καὶ τῶν ἐν γένει ἡ καθολικῶν ἐκθέσεων τῶν προϊόντων κλπ.

Ἡ Βασίλισσα εἶνε κατὰ Ρουτῆρην ἐν § 72 «τὸ κατ' ἀνθρώπον τέλειον πρότυπον τοῦ καλοῦ καὶ δὴ τῆς τιμῆς». Ἡ Βασίλισσά ἐστίν ὁ ἀρίστος γυναικονόμος, ἔτι δὲ καὶ τιμητή, τις. Ἡ Βασίλισσα δίδωσι τῇ κοινωνίᾳ τὸν τόνον καὶ πρὸς τὸν βίον καὶ δὴ τὴν λιτότητα ἢ τὴν πολυτέλειαν καὶ δὴ μεγίστη ἡ τῆς Βασιλείας ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς οἰκογενειακῆς οἰκονομίας, εὐεξίας καὶ εἰρήνης καὶ τῆς τῶν ἡθῶν ἀγνότητος, καὶ τῆς αὐταρκειᾶς, ἐπιδρώσης σφόδρα ἐπὶ τε τῆς πολιτείας, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς διοικήσεως. Ἡ Βασίλισσά ἐστίν ἡ ὑπερτάτη ἰερέα τῆς ὑψηλῆς λειτουργίας τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ.

Ἐν τῇ βασιλικῇ δημοκρατίᾳ μεγίστην λειτουργίαν καὶ τὴν τὰ μάλιστα ἀπαραίτητον πληροῖ ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια, μόνιμος καὶ αἰδιος οὔσα, μόνιμος καὶ αἰδιὸς καὶ εἰδικῶς μεριμνῶσα περὶ τῶν μονίμων καὶ αἰδίων τοῦ

ἐκπαίδευσιν, διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς κρατοῦν δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου.

Μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ φαίνεται ἐν τῇ πράξει ἔχῃ τινὰ τοῦ ἀνωτέρου λογικοῦ κανονισμοῦ τῆς μονίμου ἐπιμελείας τῶν αἰδίων ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, τῶν κεφαλαιῶν καὶ πρωτευουσῶν.

Τὸ ἀνωτέρω διάγραμμα εἶνε εὐνόητον. Ἡμεῖς δὲ θέλομεν νὰ ἐξάρωμεν τὸ μόνιμον καὶ αἰδιὸν τῆς ἐπιμελείας τῶν πρῶτων καὶ μεγάλων κεφαλαιῶν τῆς ἐθνικῆς βεξίας, παρεχομένης διὰ καταμερισμοῦ καὶ διαρκούς εἰδικότητος μετὰ μεγίστου ἀδιακρίτου ἐνδιαφέροντος.

Ταῦτα δύνανται ἔσθαι διὰ Βασιλικῆς εὐημένης οἰκογενείας ἀποσπρόντως νὰ παρασχεθῶσι. Δὲν ἐννοοῦμεν δὲ νὰ ἐνταχθῶσι τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ἐξουσίας, ἀλλὰ νὰ ὑπέχωνται ἐξουσίαν τὸ βάρος τῆς διαρκούς ἐκείνου κεφαλίου μερίτης, παρασκευάζουσιν τὴν εἰσήγησιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ Κοινοβουλίῳ, ἥτοι τῇ συλλεθῶν ὑπὸ τῇ ἀρχῇ.

Τὸ κύριον μέλημα ἡμῶν εἶνε τὰ κατὰ τὸν Διάδοχον εἰπομεν δ' ἤδη, ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἀνατροφή τοῦ Διαδόχου πρέπει νὰ εἶνε ἐξόχως βασιλική, τέλος ἔχουσα τὴν βασιλίδαν τῶν ἐπιστημῶν, ἥτοι τὴν πολιτικὴν, οὐχὶ δὲ τὴν στρατιωτικὴν. Ὁ Διάδοχος παρασκευάζεται ὡς βασιλεύσων, καὶ οὐχὶ ὡς στρατηγῶν.

Πρώτη ἀνάγκη ἐστὶ τὸ εἶναι, ἐστὶ δὲ τὸ εἶναι τιμιώτερον τοῦ εὐ εἶναι, ὡς ἀπαραίτητος αὐτοῦ ὅρος. Ἡ πολιτικὴ περιλαμβάνει καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ εὐ εἶναι τῆς πόλεως, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ εἶναι ἢ τὸ εὐ εἶναι τῆς πόλεως ἐξαρτάται ἐκ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν πολιτῶν, θεμελιον δ' αὐτῆς ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ὅθεν καὶ τὸ σφόδρατον «ἰσχύ μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου». Ὁ Βασιλεὺς κρατοῦν τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης εἶνε ἄγγελος εἰρήνης μεταξὺ πάντων καὶ πασῶν, καλύων τὴν παρέκδοσιν τῶν πολλῶν κατὰ τῶν ὀλίγων καὶ τῶν ὀλίγων κατὰ τῶν πολλῶν, τῆς πλειονοψηφίας κατὰ τῆς μειονοψηφίας, καὶ τῆς μειονοψηφίας κατὰ τῆς πλειονοψηφίας, καὶ τῶν κομμάτων πρὸς ἀλλήλη, καλύων τὴν ἐκφύλισιν αὐτῶν εἰς ἰδιότητες συμμορίας καὶ φατρίας. Ἡ ἀνατροφή τοῦ Βασιλέως ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς Βασιλείας ἐπὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἀρχῶν, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν καὶ μὲν δὴ εἰς τὴν βαθεῖαν συνείδησιν τοῦ δικαίου, ἥτοι εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου. Διὰ τοῦ δικαίου ἐπιτυγχάνεται τὸ εἶναι τὴν πόλιν διὰ τοῦ δικαίου καὶ διὰ τοῦ εἶναι καὶ βιοῦν ἐν ἀμείνῃ καὶ ἀγάπῃ παράγεται ἀφεικτικῶς ἀπ' ἐκείνου καὶ τὸ εὐ εἶναι διὰ τῆς φυσιολογικῆς τῶν ἐθνικῶν καὶ

Ὁ Βασιλεὺς ἄπτεται καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν γνώσεων, ἀλλ' ἀπολύτως, οὐχὶ μέχρις εἰδικότητος.

Ὁ Βασιλεὺς εἶνε ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους καὶ ἐπομέως ἀρχηγὸς πάσης ὑπηρεσίας, καὶ ὡς τοιοῦτος εἶνε καὶ στρατηγὸς καὶ ναύαρχος, ἀλλ' οὐχὶ ἵνα ἐκστρατεύῃ καὶ ναυμαχῇ. Δύνανται δὲ ὁ Βασιλεὺς νὰ εἶνε καὶ γυνή.

Στρατηγὸς ἐκ γενετῆς καὶ ἀνεύθυνος εἶνε τι ἀκατανόητον καὶ τερατῶδες εἶνε δὲ καὶ ἀνκνιδρὸν διὰ πᾶν ἔθνος ἐπιζητοῦν ἐμψύχουν ἐκ τοῦ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ταῖς ἐκστρατείαις βασιλικῶ παραδείγματός. Βασιλεὺς ἐκστρατεύων, αἰρῶν ἀπάντων τῶν στρατηγῶν τὰς εὐθύνας, ἐν τῷ ἀνεύθυνῳ αὐτοῦ εἶνε μέγα βάρος, ἄγον ἐγγὺς τοῦ θάνατου. Τοιαύτη Βασιλεία εἶνε ἡρωικὴ Βασιλεία, ἡ μεσαιωνικὴ μοναρχία, ἡ βάρβαρος Βασιλεία, ἥτοι οὐχὶ Βασιλεία.

Τὸν βασιλέα θέλομεν ἡμεῖς ἐντελῶς ἀπτόλεμον, οἷα ἡ γερὰ βασίλισσα Βικτωρία. Μάλιστα δὲ καὶ τὸν δευτερον δὲν θέλομεν κατὰ κανόνα ναυαρχοῦντα ἐν ναυμαχίᾳ, οὐδὲ τὸν τρίτοτον στρατηγεῖντα ἐν μάχῃ ἢ καὶ ἐν ἐκστρατείᾳ, διὰ τὸ φύσει σμικρὸν τῆς εὐθύνης αὐτῶν τοὺς θέλομεν ἐπιμελητὰς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, εἰδικῶς καὶ αἰδιῶς καὶ μετ' ἀδιακρίτου ζήλου ἐνασχολουμένους εἰς ἀκμὴν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων οὐχὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν, ἀλλ' οἶονε ὡς ὑπουργοὺς μονίμους.

Οὐ μόνον δὲν θέλομεν τὸν στρατηγὸν ἐκ γενετῆς καὶ ὡς προῖον τυφλῆς τύχης, ἀλλὰ δὲν θέλομεν αὐτὸν οὐδ' ἐκ τῆς στενῆς ἱεραρχίας τοῦ στρατοῦ καταγόμενον. Εἰ ἦν δυνατόν, ὁ στρατηγὸς ἔπρεπε νὰ εἶνε ὁ ἀρίστος καὶ κράτιστος, διαφερόντως ὑπερέχων κατὰ τὴν σύνεσιν καὶ ἀνδρείαν, ἐκλεγόμενος μεταξὺ χιλιάδων καὶ ἑκατομμυρίων πολιτῶν. Ἐντεθεν τὸ μυστήριον τῆς ὑπεροχῆς τῶν Ρωμαίων καὶ Ἑλλήνων στρατηγῶν ὑπὲρ τοῦ Μακεδόνα. Οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος, στρατηγὸς ὡς ἐκ τῆς γεννήσεως, δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸν λαϊκὸν στρατηγὸν καίπερ ἀτυχῆσαντα παρ' Αἰτωλοῖς Δημοσθένην καὶ πρὸς τὸν ναύαρχον Φορμίωνα, ἐλάχιστα δὲ πρὸς ἄλλους καὶ πρὸ πάντων πρὸς τὸν φιλόσοφον Ἐπαμεινώνδαν τὸν ἐμβόλον καὶ τῆς λοῆς φάλαγγος, θραύσαντα οὐχὶ Πέρσας, ἀλλὰ τὴν τέως ἀπροσμάχητον χαλυβδίνην στερερότητα τῶν Σπαρτιατῶν.

Ἐκτὸς τοῦ δικαίου καὶ τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς κατ' Ἀριστοτέλην χρηματιστικῆς, ἢ ἐπιφορτίζομεν ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς τρυφεροὺς ὄμους τοῦ μικροῦ Ἀνδρέου, τῇ βασιλικῇ ἐκπαίδευσιν ἀνήκει τὸ φιλοσοφεῖν. Ἡ ἐπιστήμη παράγει μανδάρινους μόνον τὸ φιλοσοφεῖν παράγει σοφοὺς, ἥτοι ἄνδρας παραγωγικοὺς προσθέτου

ΟΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν τὸ ζήτημα τοῦ τελείου διοργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ κατέστη τὸ γενικὸν ἀντικείμενον τῶν σκέψεων ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν νὰ πραγματευθῶμεν ἐν ὀλίγοις περὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Πασίγνωστον εἶνε πῶς ἀποκαλοῦσιν οἱ ἀριστοὶ τῶν στρατιωτικῶν συγγραφέων τὴν θέσιν, τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐν τῷ στρατῷ ἀποκαλοῦσιν αὐτοὺς ἀψυχὴν τοῦ στρατοῦ. Ἀναντιλέκτως ἡ προσωνομία αὕτη εἶνε ὁρθοτάτη καὶ δικαία. Ὁ ὑπαξιωματικὸς εἶνε ὁ ἐν εἰρήνῃ ἡγέτης μικροῦ ὀμάδος στρατιωτῶν, τοὺς διδάσκει καθ' ἑκάστην τὰ γυμνάσια, τοὺς νοθεύει, ἐμπνέει αὐτοῖς τὴν στρατιωτικὴν ἀρετὴν καὶ φιλοτιμίαν, ὑπαδεικνύει τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον τοῦ στρατιώτου καὶ ὑπομνήσκει αὐτοῖς τὸν ἱερὸν ὅρκον, ὃν ἔδωκαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς σημαίας καὶ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος. Ὁ ὑπαξιωματικὸς διὰ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ τοῦ παραδείγματός του καθιστᾷ τὸν στρατιώτην ἄκνον, φιλόπονον, εὐπειθῆ πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς ἀνωτέρους, τῷ ἐμπνέει τὴν πρὸς τοὺς μόνους καὶ τοὺς κινδύνους περιφορῆσιν, ἐν γένει δὲ καθίσταται ὁ στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς τῆς ὀμάδος αὐτοῦ καὶ μεταδίδει ἀπάσας τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀρετὰς εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. Ἰδοὺ διατὶ ὁ ὑπαξιωματικὸς δικαίως ἐπωνομάσθη αἰ ψυχὴ τοῦ στρατοῦ. Ἐὰν ὁ ἀξιωματικὸς χορηγεῖται ὡς τὸ καθοδηγεῖν πνεῦμα ἐν τῇ καθόλου καὶ τῇ ἐν μέρει πολεμικῇ ἐνεργείᾳ, ὁ ὑπαξιωματικὸς ἀναμφιβόλως εἶνε ὁ πρῶτος ἐνεργῶν καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ κινδύνου ἐμπνέων καὶ ψυχραιμίαν καὶ τὴν τόλμην τοῖς ἑαυτοῦ στρατιώταις, μεθ' ὧν, ἢ πίπτει ἡρωικῶς, ἢ νικῶν δοξάζει τὰ ὅπλα.

Ἡ μεγίστη καὶ πανθωμολογημένη χρησιμότης τῶν ὑπαξιωματικῶν ἀπεδείχθη καὶ κατὰ τὰς προσφάτως γενομένας ἐνταῖς συνόροις συμπλοκάς, ἐν αἷς ἡ ἀνδρεία καὶ τὸ ριψοκίνδυνον τῶν ἡμετέρων ὑπαξιωματικῶν κατέστησε τοὺς στρατιώτας ἀτρομήτους καὶ μετὰ παροιμιώδους ψυχραιμίας ἀψφουδντας τὸν κίνδυνον, μαχομένους δὲ μετὰ μανίας ἐπὶ ἡμερονύκτια ὀλόκληρα διαρκῶς καὶ μὴ ἀποκάμνοντας ἐκ τοῦ καμῆτος μελέτης καὶ προσοχῆς, διότι στρατὸς νεαρὸς μὴ εἰθισμένος εἰς τὸ πρὸ τῶν μαχῶν, συνακρατήθη ἀτάραχος καὶ ἐπάλαισε καρτερῶς κώτατα κατ' ἀπειραρίθμου σχετικῶς ἐχθροῦ, ὅπερ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὰς ἀ-

Πρό δόλιγών ημερών υπέστη τὰς εξετάσεις του δ διαδόχου τοῦ θρόνου, ὁ Ἑλλην Κωνσταντῖνος Γεωργίου τοῦ Α'. Ἡ ἐπιτυχία ἤνεγκε χαρὰν μεγάλην καὶ ἡ ἡμέρα ἐθεωρήθη πάλαισις εὐροῖα. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν ἀκριβῶς τὸ ἀντικείμενον τῶν σπουδῶν αὐτοῦ καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ· πιστεύομεν δ' ὅτι δὲν ἔληξεν ἔως ἐδῶ ἡ ἐκπαίδευσις αὐτοῦ· νομίζομεν, ὅτι ἡ χαρὰ πρόπρει νὰ περιορισθῇ εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ Βασιλικὸς διάδοχος ἀπέδειξεν εὐρωστίαν πνεύματος, ἔτι δὲ δύναμιν ἐν τῇ θελήσει τοῦ λαβεῖν τὴν τελειοτάτην βασιλικὴν ἀνατροφὴν, ὅπερ μέγα. Ἐκ τῆς προσφωνήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ φαίνεται, ὅτι ὁ Διάδοχος εἰσέρχεται ἤδη ἀμέσως εἰς τὸν πρακτικὸν βίον λειτουργῶν παρὰ τῷ Βασιλεῖ ὡς συμπληρώσας τὸ στάδιον τῶν σπουδῶν. Σπουδαιότατα τὰ φύλλα προέτειναν γνώμας περὶ τῆς περαιτέρω ἐκπαίδευσως τοῦ Βασιλέως μὴ συμβιβάζομενας πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν λειτουργίαν τοῦ ἀξιώματος τῆς Βασιλείας. Ὁρμώμενοι δ' ἡμεῖς ἐκ τούτου ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἡμῶν νὰ ἐκθέσωμεν τὴν γνώμην μας οὐ μόνον περὶ τῆς ἐκπαίδευσως καὶ ἀνατροφῆς τοῦ Διαδόχου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐκπαίδευσως καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἐνασχολήσεως ἀπάσης τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Οὕτω τίθεται τὸ ζήτημα, τίς καὶ ποῖα πρέ-

πει νὰ ἐκτελεσθῇ, καὶ τῆς ἀνατροφῆς, ἐπιβου-
σης σφόδρα ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ, τῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ τῆς διοικήσεως. . . Ἡ Βασι-
λιστὰ ἐστὶν ἡ ὑπερτάτη, ἰερέα τῆς ὑψηλῆς
λειτουργίας τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ.

Ἐν τῇ βασιλικῇ δημοκρατικῇ μεγίστην λει-
τουργίαν καὶ τὴν τὰ μάλιστα ἀπαραίτητον
πληροῖ ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια, μόνιμος καὶ ἀ-
ίδιος οὖσα, μόνιμος καὶ ἀδίδως καὶ εἰδικῶς με-
ριμνῶσα περὶ τῶν μόνιμων καὶ ἀδίδων τοῦ
αἰδίου ἔθνους ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων τῆς
τε συντηρήσεως καὶ τῆς προόδου. Τὰς λει-
τουργίας ταύτας τὰς μόνιμους καὶ εἰδικὰς ἡ
λαϊκὴ δημοκρατία, ἀεὶ σαλεύουσα, δὲν δύναται
νὰ ἐκπληρώσῃ διὰ μόνιμον καὶ ἐπὶ τοσοῦτον
θερμοῦ προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἥμισυ δ' ἡ
ἀριστοκρατία καὶ ἡ Μοναρχία, αἵτε θεμελιούμε-
ναι ἐπὶ τοῦ ἀδίκου, ὅπερ οὐδὲν οὕτε συντη-
ρεῖ, οὕτε βελτιοῖ.

Ἐν τῇ βασιλικῇ δημοκρατικῇ μεγίστην λει-
τουργίαν δυνάμει τελεῖ τὸ βασιλεῖον ἱεράτευμα
τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, μόνιμον δὲν, ὡς οἱ
Εὐμολπίδαι· ἀλλὰ πρέπει καὶ ἡ ἀνατροφή τῆς
οἰκογενείας καὶ ἡ ἐνασχόλησις νὰ εἴνε λογικὴ
καὶ ἀνάλογος.

Ἀγνοοῦμεν ποῖα εἴνε αἱ ἰδέαι τοῦ κ. Αἰ-
δερ, τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀγωγῆς τῶν βασιλοπαί-
δων. Ἀλλ' ἐν Εὐρώπῃ δὲν ἐπικρατοῦσιν ἰδέαι
ὄντως σαφεῖς· ἄλλως τε δὲ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ
μοναρχίαι, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἄγουσιν
ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀπάντων

σιλείας ἐπὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἀρχῶν, καὶ εἰς
τὴν ἐπίγνωσιν τῶν καθήκοντων αὐτοῦ πρὸς
τὸν λαόν· καὶ μὲν δὴ οἱ τῶν βασιλῶν συν-
εἰδήσιν τοῦ δικαίου, ἥτοι εἰς τὴν ἐπιστήμην
τοῦ δικαίου. Διὰ τοῦ δικαίου ἐπιτυγχάνεται τὸ
εἶναι τὴν πόλιν διὰ τοῦ δικαίου καὶ διὰ τοῦ
εἶναι· καὶ βίον ἐν ἀρετῇ καὶ ἀγάπῃ πα-
ράγεται ἀφευκτῶς ἀπ' ἐκείνου καὶ τὸ εἶναι
διὰ τῆς φυσιολογικῆς τῶν ἐθνικῶν καὶ
λαϊκῶν δυνάμεων λειτουργίας καὶ ἀναπτύ-
ξεως, καίτοι τὸ δίκαιον δὲν ἐπιτηδεύεται εἰ-
δικῶς, τὸ εἶναι.

Ἡ βασιλικὴ ἐπιστήμη εἴνε τὸ εἶναι καὶ ἡ
εὐεξία καὶ ἀκμὴ τῶν δυνάμεων τῆς πόλεως·
ἥτις παράγεται διὰ τοῦ «honeste vivere»
(κατ' ἀρετὴν πάντας πράττειν καὶ μὴ παρὰ
τὴν ἀρετὴν πράττειν) «neminen laedere suum
cuique tribuere» ἥτοι· ἀπρεπόντως ζῆν,
μηδενὶ βλάπτειν, ἐκάστῳ τὸ ἴδιον ἀπονέμειν.
Ἄρα ἡ κυρίῃ ἐπιστήμη τοῦ βασιλέως εἴνε
ἡ ἐπιστήμη τῶν πρώτων καὶ θεμελιωδῶν Ἀρ-
χῶν τοῦ δικαίου, ἰδίως διὰ τὸ Συνταγματι-
κὸν δίκαιον, διδάσκον τὰ τε καθήκοντα καὶ
τὰς προνομίας τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν
Βουλὴν καὶ κατὰ τῆς Βουλῆς, πρὸς τὴν
ἐκτελέσει· καὶ κατὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ ἐν γέ-
νει τῶν Ἀρχῶν, ἀφορῶντα εἰς τὴν μεταξὺ
ἀπάντων ἀρμονίαν· ἔτι δὲ ἡ ὁργάνωσις τοῦ
Κράτους καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἔτι δὲ ἡ πολι-
τικὴ οἰκονομία.

Πέρσας, ἀλλὰ τὴν τῶς ἀπροσμάχτην χαλυ-
βδίνην στερεότητα τῶν Σπαρτιατῶν.

Ἐκτὸς τοῦ δικαίου καὶ τῆς οἰκονομίας καὶ
τῆς κατ' Ἀριστοτέλη χρηματιστικῆς, ἡν ἐπιφορ-
τίζομεν ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς τρυφεροὺς ὄμους
τοῦ μικροῦ Ἀνδρέου, τῇ βασιλικῇ ἐκπαίδευσιν
ἀνήκει τὸ φιλοσοφεῖν. Ἡ ἐπιστήμη παράγει
μυθιστορίας· μόνον τὸ φιλοσοφεῖν παράγει σο-
φίαν, ἥτοι ἄνδρα παραγωγικόν· προσθέτου δυ-
νάμεως. Ἰδίως ἡ βασιλικὴ ἀνατροφή εἴνε ἀτε-
λεστάτη ἄνευ τοῦ Γοργίου, ἄνευ τοῦ συμπο-
σίου καὶ ἐν γένει τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτω-
νος, ἐμπνέοντος τὴν αὐτονομίαν τοῦ πνεύμα-
τος καὶ τὴν εὐρωστίαν αὐτοῦ, καὶ ἄνευ τῶν
πολιτικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, διδάσκοντος τὸ
εἶναι κυβερνᾶν.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ προσφωνήματι τοῦ Πρω-
θυπουργοῦ δὲν εἶδομεν, ὅτι ὁ Διάδοχος ἐσπού-
δασεν οὕτε περὶ τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου
οὔτε περὶ τὸ φιλοσοφεῖν· ἐν δὲ τῇ σπουδαίῳ
τύπῳ εἶδομεν προτροπικοὺς πρὸς τὴν στρατιω-
τικὴν ἐκπαίδευσιν.

Τούτων ἕνεκα καὶ διὰ τὸ ἄγαν σπουδαῖον
τοῦ πράγματος ἠναγκάσθημεν νὰ κλέψωμεν
ἡμᾶς αὐτοὺς δύο ὥρας ἵνα ἐκπληρώσωμεν καὶ
τὸ προκείμενον καθήκον, ἀγνοοῦντες ἂν ἄλλοι
εἰδικώτερον ἐνασχολῶνται, πιστεύοντες δι' ὅτι
ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ Διαδόχου οὐδόλως συμπε-
πληρώται.

PONSON DU TERRAIL

Η ΙΟΥΔΑΙΑ

ΜΟ΄

— Θὰ ἀρκεσθῶμεν νὰ τὸν ἐκμανίσωμεν.
Τῇ ἐπαύριον, ἐνῷ ὁ μαρκήσιος Ἰάκωβος Μα-
θαλέν μεγαλυχολικῶς ἐκάθηντο ἐπὶ μακρᾶς ἑ-
δρας ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ὕπνου, ὄνειροπολῶν
περὶ τῶν μέτων τῆς ἐπικαλήσεως τῆς φιλο-
νεϊκῆς του μετὰ τοῦ κ. Βερθεῖλ, ὁ ὑπὸ τῆς
του, ὁ ἀξιώσιμος Καδὲ, τῷ ἔφερε φάκελλον ἀ-
πόζοντα μόσχου καὶ βενζοΐνης, ὁσμῶν λίαν ἐν
χρήσει κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον. Ὁ Μαθαλέν
ὠσφράνθη ἀπαλοῦ τινος δελταρίου.

— Τίς λοιπὸν εἴνε ἡ δυστυχία, εἶπε καθ' ἑ-
αυτὸν, ὅταν ὁ ὑπὸ τῆς εἶχεν ἀποσυρθῇ, ἥτις
ὀφίσταται τὴν ἀνέγκην ὅπως ἀγαπηθῇ;

Εἶτα ἔστρεψε καὶ ἐπανεστρεψε τὸ γράμμα
ὡς ἄνθρωπος, ὅστις γινώσκει τὴν εὐχαρίστη-
σιν, ἥτις ἐνυπάρχει εἰς τὸ νὰ μὴ ἀνοίξῃ διὰ
μιάς τὴν ἐπιστολήν.

— Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἔχει ἀληθῶς εὐάρε-
στον ὄψιν, ἐπιθύρισε. Μὴ ἐκ τύχης ἡ ἐνάρετος
δμιλία μου παρὰ τῇ κυρίᾳ Φεδιὲ μοι προσείλ-
κυσεν ἐρωτικὴν τινα περίπτωσιν; Τοῦτο θὰ
εἴνε παράδοξον.

Διέρρηξε τὸν φάκελλον, ἔδραμε πρὸς τὴν
ὕπογραφὴν καὶ ἐποίησε σημεῖον ἀποτυχίας.

— Ἀλλοίμονον! ὄχι, εἶπεν· ὁ ἔρως οὐδὲν
ἔχει τὸ κοινὸν μετὰ τῆς χαριέσεως ταύτης ἀν-
ταποκρίσεως. Τὸ μέγιστον ἀπεναντίας φαίνεται
ὅτι πρωτεύει ἐν αὐτῇ. Ἀδιόφορον· ἄς τὴν ἀ-
ναγνώσωμεν.

«Ἀκριβέ μοι Μαρκήσιε,
— Πρέπει νὰ παραδεχθῇ τις ὅτι εἴνε καὶ
λίαν αὐθάδης, παρετήρησεν ὁ Μαθαλέν ἐπὶ
τέλους· ἄς ἐξακολουθήσωμεν»

«Ἀκριβέ μοι Μαρκήσιε,
«Ἄν ἐπιθυμῆτε νὰ συνδέσσητε εὐοτέρων
ἠγωνιμίαν μετὰ τῆς βασιλικῆς Μαλβιράδης,
καὶ χαρίτωσθε θὰ σὰς δεχθῇ οἰκάς, ὁδὸς Δημο-
σίου Κήπου, 42, ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς. Ἐλπίζει
ὅτι εὐρεθέντες ἐνώπιόν τῆς, θὰ ἐκπλαγῇτε
ὀδυνώτερον ἢ χθὲς ἐσπέρας. Θὰ σὰς ἀναμένῃ
οὐήμερον καὶ μεθ' ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς τρίτης μέ-
«ἡρι τῆς πέμπτης ὥρας. Θὰ τὴν ὑποχρεώσῃτε
νὰ ἀκτορθώσῃτε νὰ τὴν κάμνητε νὰ μὴ πε-
ρριμένῃ ἐπὶ μακρόν.»

Ἦτο δὲ ὑπογεγραμμένη «Βασιλὶς Μαλ-
βιράδης».

— Δὲν θὰ ἔλεγε πᾶς τις ὅτι ἡ γρατῆ αὐ-
τῇ μάλιστα γράφει ἐπιστολήν ἐρωτικὴν; Εἰς
τίνα θελκτικὴν χεῖρα κατέρυγαν ὅπως χαρά-
ξῃ τὰς ὥρας ταύτας γραμμῆς; Ἀδ' ἄρρον,
ἐπανελάβε, μὲ προσηλαῖ ὅπως τὴν εἶω καὶ
κατόπιν ὁσῶν εἶδον χθὲς ἐσπέρας, ἀναμφιβό-
λως θὰ ἔχῃ ἀντικείμενα λίαν ἐνδιαφέροντα νὰ
μοι διακοινώσῃ. Δὲν θὰ ἦτο καλὸν λοιπὸν νὰ
μὲ περιμένῃ· ὥστε θὰ μεταβῶ παρ' αὐτῇ
σήμερον.

Καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ περισσότερον, ὁ
μαρκήσιος προέβη εἰς τὴν κόμμωσίν του, ἐνε-
δύθη τὴν κομφοτέρην ἐνδυμασίαν του, ἔρραν-
τίσθη μὲ ὕδωρ τῆς Πορτογαλλίας, ὅπως ἀντα-

ποικισθῇ εἰς τὸν μόσχον τῆς ἐπιστολῆς, καὶ
ἐπορεύθη διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ πρὸς τὴν
κατοικίαν τῆς βασιλικῆς.

— Ἐχὼ περιέργειαν νὰ εἶδω τί ὀνομάζει
μεγάρον τῆς ἡ μάγισσας αὕτη, ἔλεγε καθ' ἑαυ-
τὸν βαδίζων.

— Ἐφθασεν εἰς τὸν ἀριθμὸν 42 τῆς ὁδοῦ
τοῦ Δημοσίου Κήπου καὶ ἀνήγειρε τὴν εἶνα
εἰς τὸν ἀέρα.

— Μὰ τὸν Θεόν· εἶπε καθ' ἑαυτὸν, ἂν τὸ
κτίριον τοῦτο εἴνε τὸ μέγαρον τῆς Βασιλικῆς
ταύτης τῆς διεστραμμένης, ἀναμφιβόλως αὕτη
εἴνε ἡ χάρις ἡ εὐπροσπεύτερον κατοικοῦσα ἐν
Βορῶ. Εἰσέλθωμεν· τὸ πρῶγμα καταντᾷ ἐπὶ
μᾶλλον ἐνδιαφέρον.

Ἀνύψωσθε τὸ βαρὺ ῥόπτρον τῆς μεγάλης
θύρας, ἔκρουσεν ἡτύχως καὶ σχεδὸν ἀμέσως ὑ-
πὸ τῆς ἐν μεγάρῳ στολῇ ἦλθε καὶ ἡνοῖξε.

— Μὴ τυχὸν ἀπαιτῶμαι, φίλε μου; ἡρώ-
τησεν ὁ Μαθαλέν· ἐνταῦθα κατοικεῖ ἡ βα-
σιλὶς Μαλβιράδης;

— Μάλιστα, κύριε.

— Εὐχαριστῶντες λοιπὸν ν' ἀναγγείλητε
τὸν μαρκήσιον Μαθαλέν.

— Ἀς εὐαρεστηθῇ ὁ κόμης, ἀπεκρίθη ὁ
ὕπνους, νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα·
θὰ εὖρῃ ἐκεῖ ἀγγελιαφόρον ὅπως εἰσαχθῇ· ἐγὼ
εἶμαι θυρωρός.

— Εἰσέρχομαι ἀπὸ ἐκπληξέως εἰς ἐκπλη-
ξιν, εἶπεν ὁ καυχηματίας, ἀνερχόμενος ἐσπευ-
σμένως εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα.

Μόλις ἐπρόφερε τὸ ὄνομα του εἰς τὸν ἀγ-
γελιαφόρον, εἰσῆλθεν εἰς μαγευτικὴν μικρὰν αἰ-
θουσαν ἐπιπλωμένην μετὰ καλαίσθησις, ἐν
τῇ βάθει τῆς ὁποίας ἡ Μαλβιράδης ἡ βασιλὶς Μαλ-

βιράδης ἐπὶ ἀνακλίντρον τὸν ἀνέμενε, ἐκτεί-
νουσα τοὺς πόδας πρὸς πυρὸν εὐάρεστον.

— Ὅθεν, εἶπεν αὐτὸς, δὲν ἠπατήθην. Εἰ-
σθε ὑμεῖς, ὑμεῖς Μερόττη, ὑπὸ τὸ δάνειον
τοῦτο ὄνομα, ὑπὸ τὸν μεταμφισμὸν τοῦτον
μεγάλῃς κυρίας!

— Ἐ! Ὁσέ μου, μάλιστα ἤμην ἐγὼ, οὐχὶ
τόσον μετημφισμένη, ὅσον πιθανῶς ἐπιστυ-
σατε.

— Ἐσκοτίσθην.

— Καθήσατε πρῶτον, τοῦτο θὰ σὰς προ-
φυλάξῃ ἀπὸ τὴν σκοτοδίνην, ἀπεκρίθη μετὰ
πλήρους χάριτος, μετὰ τόνου ἐξαίρετου, ἡ ψευ-
δὴς βασιλὶς.

— Διότι πράγματι θὰ σὰς ἐξελάμβανέ τις
ὡς ἀληθῆ πατριάν.

— Καὶ ἴτως δὲν θὰ εἶχεν ἄδικον.

— Δὲν θέλετε νὰ μὲ κάμνητε νὰ πιστεύ-
σω ὅτι κατέρχεσθε ἐκ Μονμωρσού.

— Δὲν θέλω νὰ σὰς κάμω νὰ πιστεύσητε
τίποτε, καὶ δὲν σὰς προσεκάλεσα ὅπως σὰς
ἐκπλήξω.

— Ἐχει καλῶς· θὰ μοι εἶπτε πῶς συμ-
βαίνει ἡ ἀποτρόπαιος γρατῆ, ἡν πρὸ δύο μη-
νῶν ἐγνώρισκα, νὰ εὐρίσκηται μεταμορφωμένη
εἰς ἀξιογάπητον καὶ χαριέσαν κυρίαν!

— Τοῦτο, ἀκριβέ μοι, θὰ σοι τὸ εἶπω, ἐ-
στὲ βέβαιος, ἀλλ' οὐχὶ σήμερον. Δύνασθε νὰ
ἴδῃτε, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅτι ἐγκαταλεί-
πουσα τὸν βόμβυκα μου, ἐγίνωσκον νὰ περι-
βληθῶ τὰ λαμπρότερα κοσμήματα τῆς ψυχῆς,
καὶ γνωρίζω νὰ κάμω χρῆσιν αὐτῶν.

— Ἀληθῶς, ἀλλ' εἴσθε λοιπὸν πλουσία;
ἡρώτησεν ὁ Μαθαλέν μετ' ὕψους σεβασμοῦ.

— Πρέπει, διότι πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἔ-

στρατιωτὰς ἀπορμήτους καὶ μετὰ παροικιασμοῦ
φυλακίας ἀφροῦντας τὸν κίνδυνον, μαχομέ-
νους δὲ μετὰ μανίας ἐπὶ ἡμερονύκτια ὁλόκλη-
ρα διαρκῶς καὶ μὴ ἀποκάμνοντες ἐκ τοῦ κα-
μάτου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἴνε ἄξιον μεγί-
στης μελέτης καὶ προσοχῆς, διότι στρατὸς
νεαρὸς μὴ εἰθισμένος εἰς τὸ πῦρ τῶν μαχῶν,
συνεκρατῆται ἀτάραχος καὶ ἐπάλασσε καρτερι-
κώτατα κατ' ἀπειραρίθμου σχετικῶς ἐχθροῦ,
ὅπερ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὰς ἀ-
ρετὰς τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν δδγηγόντων
καταλλήλως τολμηροῦ στρατιώτας.

Ὡς ἐν Εὐρώπῃ, ἰδίᾳ τῇ Γαλλίᾳ καὶ Γερ-
μανίᾳ, ἐν αἷς ἀκμάζει ἡ στρατιωτικὴ παιδεύ-
σις, σπουδαίως ἀπησχόλησε τοὺς στρατιωτι-
κοὺς ἄνδρας τὸ ζήτημα τῶν ὑπαξιωματικῶν
καὶ μυρία ἐπενοήθησαν μέσα πρὸς διατήρησιν
καὶ ἐξασφάλισιν τῆς τύχης αὐτῶν, ἵνα διὰ
τούτων τοῖς ἐμπνεύσωσι τὴν πρὸς τὸ καθήκον
αὐτῶν ἀφοσίωσιν, ἀπεράλλατα καὶ ἐπιμάλ-
λον ὀφείλουσιν οἱ παρ' ἡμῖν ἀρμόδιοι εἰς τὴν
σύνταξιν τοῦ στρατεύματος νὰ ἐπιστήσωσι, σο-
βαρώτατα τὴν ἐαυτῶν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ τρό-
που τοῦ καταρτισμοῦ καλῶν ὑπαξιωματικῶν.

Ὅπως ἐπιτευχθῇ τοῦτο, ἀπαιτεῖται νὰ πει-
σθῇ ὁ ὑπηρετῶν ὑπαξιωματικὸς ὅτι καὶ ἐν ἡ
ἐν περιπτώσει δὲν δυνήθῃ νὰ εἰσαχθῇ ἐν τῇ
Σχολῇ τῇ προωρισμένη πρὸς παραγωγὴν ἀξιο-
ματικῶν, δὲν θὰ παραμεληθῇ ἡ τύχη καὶ τὸ
μέλλον αὐτοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας του· οὐδὲ

χω ἄμαξαν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ φορεῖον καὶ ὁδη-
γοὺς ἐν μεγάλῃ στολῇ.

— Ὅνειρεύομαι εἶπεν ὁ Μαθαλέν. Ἀ!
Μερόττη, Μερόττη, δύνασθε νὰ ὑπεραιρέσθε ὅτι
μὲ ἐκπλήττετε!

— Κατὰ πρῶτον, μαρκήσιε, κάμετέ μοι
τὴν χάριν νὰ θέσητε εἰς τὰ λησμονηθέντα τὸ
ἔθλιον αὐτὸ ὄνομα Μερόττη, ὅπερ μοι ἦτο
χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θέλω πλέον
νὰ ἐνθυμοῦμαι, καὶ ἀκούσαστέ με.

— Ἐν ὅλῃ μου τῇ ἀκοῇ.

— Θέλετε πάντοτε, ὡς ἐσυμφωνήθη, νὰ
ἦσθε σύμμαχος μου, ὁ ἐκτελεστής τῶν ἐκδι-
κῆσέων μου;

Ὁ μαρκήσιος ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν.

— Ὡ! εἶπεν ἡ Μερόττη, σκεφθῆτε ἐν ἡ-
συχίᾳ πρὶν μοι ἀπαντήσητε· προλαμβάνω νὰ
σὰς εἶπω ὅτι αἱ ἐκδικήσεις μου ἔσονται ἀμεί-
λικτοι, προσθέτω δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχθρῶν
μου ἡῤῥησεν, ἀπ' ἧς ἡμέρας διὰ πρῶτην φο-
ρὰν εἶδομεν ἀλλήλους.

Ὁ Μαθαλέν σιωπηλὸς, ἐφάνετο ἀκούων
τι ἐν ἐαυτῷ καὶ βεβητισμένους εἰς βάθει συλ-
λογισμούς.

— Τίνες εἴνε οἱ ἐχθροὶ οὗτοι; εἶπεν ἐπὶ
τέλους.

— Δέχεσθε;

— Δέχομαι, ἀπήντησε, διότι καὶ ἐγὼ β-
φείλω νὰ ἐκδικηθῶ καὶ κατὰ τῶν θελησάν-
των νὰ μὲ δολοφονήσωσι καὶ κατὰ τῶν ἐμ-
πειζάντων με τόσον σκληρῶς, πρὸ πέντε μό-
λις ἡμερῶν.

— Μάλιστα, γνωρίζω τὴν δευτέραν μετὰ
τοῦ Βερθεῖλ συνάντησιν. Ἰδοὺ εἰς, ὅστις περι-
φημα σὰς ἡστεῖσθαι!

(ἀκολουθεῖ)

ὅτι καταδικασθῇ ἐπ' ἀπειρὸν εἰς τὴν αὐτὴν βαθμὴν καὶ μισθόν.

Ἐάν λοιπὸν διὰ νομοθετημάτων καταλλήλων ληφθῇ ἰδιαιτέρα πρόνοια περὶ τούτου, οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν νὰ παραδεχθῶμεν ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ἡ τάξις ἐκείνη τῶν ὑπαξιωματικῶν, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων ἀποκλείονται τοῦ δικιωματος τῆς διὰ τῆς Σχολῆς προαγωγῆς αὐτῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἀξιωματικοῦ, θὰ μείνῃ λίαν εὐχαρίστως εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἐπὶ πολὺν καὶ διαρκῆ χρόνον, εἰς δὲ τὰς τάξεις ταύτας θὰ παρῇ ὡς οἱ κράτιστοι διοικηταὶ καὶ ὁδηγοὶ τῶν μικρῶν δυνάμεων, οὓς πάλιν θὰ δύνανται τὴν ἀποκαλῆ μικροῦ ἀξιωματικοῦ, ἢ μᾶλλον ἀξιωματικοῦ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου.

Τὰ χορηγηθησόμενα προνόμια ἢ εὐεργετήματα τοῖς τοιούτοις ὑπαξιωματικοῖς δὲν θὰ εἴνε βεβαίως τοιαῦτα, ὥστε νὰ ἐπιδαρύνωσι τὸ Δημόσιον σπουδαίως, ἢ νὰ προσκρούωσιν εἰς τὰ δικαιώματα ἄλλης τινὸς τάξεως. Ἐν πρώτοις δέον νὰ ὀρισθῇ ἀνάλογος σύνταξις μετὰ ἐκαστῇ ὑπηρεσίᾳ εἰς δραχ. 50—80 μεταβιβαζομένη καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν. Νὰ προτιμῶνται τὰ τέκνα αὐτῶν προνομιακῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰσαγωγὴν τῶν. Νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τῆς εἰς τὴν χωροφυλακὴν εἰσαγωγῆς τῶν μετὰ τὴν βαθμὴν ὑπενωμοτάρχου. Νὰ προτιμῶνται προνομιακῶς εἰς τὰς θέσεις τῆς τελωνοφυλακῆς καὶ ἄλλας παρομοίου εἶδους ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, μετὰ ἐξαετῇ ἢ ὀκταετῇ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν. Νὰ προβιβάζωνται δὲ εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑποχρεωτικῶς οἱ ὀρισμέναι στρατιωτικὰς ἀρετὰς ἐπιδεικνύοντες, ἀφοῦ προηγουμένως βεβαιωθῶσιν αὐταὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων σωματάρχων ἢ ἐπιτροπῶν.

Ὅσαν τοιαῦτα εὐεργετήματα χορηγηθῶσι τοῖς ὑπαξιωματικοῖς τοῦ στρατοῦ, εὐκόλως θὰ εὐρίσκειται ἀνάλογος ἀμοιβὴ κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνδρὸς, ἀνευ δ' ἐπίσης οὐδεμιᾶς δυσκολίας ὅς δὲ γίνονται τὴν κατάταξιν αὐτῶν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν καὶ ἐν εὐκολώτερον θὰ ἀνανεῶσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, λήγουσαν.

Ἡ Σχολὴ ἦτορ ἰδικῶς εἰς τὸ ζήτημα τῶν ὑπαξιωματικῶν, διότι νομίζομεν, ὅτι ἐπιβάλλεται καθῆκον ἀπαραίτητον τῇ Κυβερνήσει νὰ μὴ παραμελήσῃ ποσὺς τὸ μέγα τοῦτο στοιχεῖον τοῦ στρατοῦ, ὅπερ ἀληθῶς θεωρεῖται καὶ εἶνε τὰ νεῦρα καὶ ἡ κινητήριος δύναμις καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ. Ἐξασφαλίσατε τοῖς Ἑλλήσιν ὑπαξιωματικοῖς τὴν ἐλπίδα σχετικῆς ἱκανοποιήσεως ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν, καὶ βεβαιώσατε αὐτοὺς περὶ τῆς ἀναλόγου ὕλης προστάσεως, ἥς θὰ τύχωσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτοὶ τε καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ θέλετε πεισθῇ τάχις ὅτι δύνανται νὰ καταρτίσθαι σῶμα ὑπαξιωματικῶν ἀρίστων, οἵτινες ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ θὰ ἐπιδείξωσι τὰς ἐξόχους ἀρετὰς τῶν καὶ τὴν μεγίστην αὐτῶν χρησιμότητα προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς ἐθνικῆς δοξῆς καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀμετέρας πατρίδος.

στικὴν ἐξουσίαν, δὲν καταστρέφει ὁσημέραι τὰς δυνάμεις τῆς δικαστικῆς, δὲν παραλύνει μόνον τὴν νομοθετικὴν. Περιέστημεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς μεταδόσεως τοῦ δηλητηριώδους ἰοῦ εἰς τὴν παιδείαν, τὴν βιορηναν, τὴν γεωργίαν καὶ τὸ ἐμπόριον· περιέστημεν δὲ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο σήμερον, ὅποτε νέα τολμήματα ἐγκυμονοῦνται καὶ ὡς ἀφυσκτοῦ νὰ καταγίεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὥς τε τελευταία διὰ τὴν γείτονα ἐπικράτειαν, ἀναμένεται. Ἐχομεν ἀνάγκην λοιπὸν δυνάμεων ἐσωτερικῶν, τὰς ὁποίας νὰ ἀντιτάξωμεν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ. Ἀλλὰ πρὸς ἀνάγκησιν τῶν δυνάμεων τούτων δεόμεθα πρὸ παντὸς ἄλλου μέτρου δραστηρίων, ἀποφασιστικῶν ἐκ μέρους τῶν κυβερνώντων, καρτερίας δὲ καὶ ἐργασίας ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς ἔδωκε καὶ δίδει καθ' ἐκάστην δειγμάτων πασιφανῆ τῶν τοιούτων πλεονεκτημάτων του· ἀλλ' οἱ κυβερνῶντες; Ἐλπίζομεν, ὅτι εἰς τὸ μέλλον τοῦλάχιστον θὰ φανῶσιν ὅτι συναίσθάνονται πλείονον τὴν θέσιν τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ θὰ ἐργασθῶσιν, ὅχι πῶς, νὰ καταστήσωμεν πρότυπον Βασιλείον τῆς Ἀνατολῆς, παροδοῦντες καὶ ἀπομιμούμενοι, ἀλλὰ δρῶντες ἀνδρικῶς ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ καὶ ἐργαζόμενοι θορράλως, ἀποφασιστικῶς ἐν ταῖς ἐσωτερικαῖς μεταρρυθμίσεσιν.

Μέτρα λοιπὸν δραστήρια, ἰδοὺ τὸ σύνθημα. Γιγαντώδης ἐργασία ἰδοὺ ἡ ἀπαιτήσις τῶν ἐσωτερικῶν περιστάσεων. Ἄνευ τούτων φόβος μὴ ἀπολέσωμεν τὴν ὑπαρξίν μας καὶ παρασχομεν δειγμάτων ἑτέρας πρωτοτυπίας, ὅτι ἀπολέσθημεν ἐν μέσῃ γαλήνῃ παρασκευάσαντες τὰ αἷτια τῆς καταστροφῆς, ἐνῶ εἰχομεν πάντα τὰ στοιχεῖα νὰ ζήσωμεν εὐδακμονοῦντες.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς καθαρίας δύνανται προσφύεσθαι νὰ παρομοιασθῇ πρὸς τοὺς ἀγροὺς ἐκείνους κομφιωμένους, τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς εὐφρῶς πάντῃ ἀπακάλεσε λικμοκοντόρους, καὶ τῶν ὁποίων τὰ μὲν ἐξωτερικὰ ἐνδύματα διακτινοῦνται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτορ καθορὰ, ἔστιν ὅτε ὅμως τὸ νουτικὸν ἔχει δικαιομύμενας τὰς σχέσεις ἐπὶ μακρὸν μετὰ τὴν μπουγάδα. Διὰ τὰς κεντρικὰς δόδους, καὶ τὰς συχνάζομενας πλατείας ὀλίγιστα διδόμενα ἔχει κενεὶς νὰ παραπνεύσῃ, ἀν' ἐξαιρέσωμεν τοὺς λαίλαπας καὶ τοὺς στροβίλους τῆς κόνεως, εἰς οὓς ὀφείλονται ἴσως τὰ τραχώματα καὶ τινὰ ἄλλα ὀφθαλμικὰ καὶ στηθικὰ νοσήματα. Ἀλλ' ἡ κόνις τέλος πάντων κατέστη τόσῳ σύνθηρος συστατικὸν τῆς ἀτμοσφαιρᾶς τῶν Ἀθηνῶν ὥστε πιστεύομεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι ἐν τῇ πατρικῇ τῶν μερίμνῃ ὑπὲρ τῆς υγείας τῶν πολιτῶν θεωροῦσιν ὡς ἀσύμφορον δι' αὐτὴν τὴν ἀπότομον ἐξάλειψιν ἀπὸ τοῦ ἀέρος τοῦ στοιχείου τούτου. Οὕτω τοῦλάχιστον νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἀμέλεια, μεθ' ἣν ἐνεργεῖται τὸ καταβρεγμα τῶν δυνάμεων. Ἐπειτα εἶνε καὶ ἀρετὰ ποιητικὴ νὰ βαδίζῃ τις ἐν μέσῳ τῶν νεφελῶν ἐκείνων τῶν ἀναμιμνησκουσῶν τὰ ταξείδια τῶν μακάρων τοῦ Ὀλύμπου.

σηπομένων φυτῶν καὶ ἄλλων σαρμάτων ἐκφυμένων ἀπὸ τῶν ἄλλων διαφιλῶν μολυσμάτων καὶ τοῖς ἄλλοις νόσους.

Καὶ ἡ ἀστυνομία εἰς τὴν καταγίνεται; Ἀναπληροὶ τὸν ὕμνον δὲ ἀπέλυσεν καταδιώκουσα τοὺς ἀνατρεπτοὺς καὶ τοὺς ἀρτοπακίτας. Ὅλος, βλέπετε, ὁ λαὸς τῆς ἀστυνομίας μας καταναλίσκεται διὰ τοὺς νεκτοῖους τούτους ὀχληροῦς· ἀλλ' ἡδύναντο, νομίζομεν, νὰ διαθέτῃ καὶ μέρος τῆς μερίμνης τῆς ὑπὲρ τῆς καθαρίας τοῦ πόλεως, διότι δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι νομίζει ἀδελφαί, διὰ τὴν υγείαν τῆς πόλεως τὰς μολυσματικὰς ἀναθυμιάσεις τὰς ἀναδιδόμενας ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐκείνων. Καὶ ἀντὶ τὰ σπανίως ἀναφινόμενα εἰς τὰς συνοικίας ἐκείνας ἀστυνομικὰ ὄργανα νὰ μεταβαίνωσιν ἀπευθύνοντες εἰς τὰς καπηλεῖας ἢ εἰς δυσωμένους οἴκους καὶ εἰσπράξιν τοῦ κωλοκουρου, καλὸν ἢ ἦτορ ἀν' ἐρίπτον καὶ ἐν βλέμμα εἰς τὰ πέριξ, χάριν τῆς υγείας καὶ τῆς πόλεως καὶ αὐτῶν, διότι ἀν' ἀνστυγῇ τύφος ἢ χολέρα, δὲν πιστεύομεν αἱ νόσοι αὐτὰ νὰ δειλιάσωσι πρὸ τοῦ πολεμικοῦ ἤθους καὶ τοῦ βούρδουλα τῆς ἀστυνομίας.

ΕΝΕΣΤΟΤΑ

Ἡ βραδύτης ἢ ἐπιφαινόμενη ἐν τῷ σχηματισμῷ τοῦ ἀγγλικοῦ γυμνασίου ἀποδεικνύει τρανῶς τὰς δυσχερείας ἐν ταῖς εὐρίσκειται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος καὶ μέλων πρωθυπουργὸς τοῦ βρετανικοῦ Κράτους λόρδος Σκλιςβούρ. Τὸ συμπράξαι ἀνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ δυνάμει βουλευτῶν ἰσχυρῶν, δυνάμενης ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ν' ἀνατρέψῃ τὸ ὑπουργικὸν αὐτοῦ οἰκοδόμημα, ὁ λόρδος Σκλιςβούρ ἐθεώρησεν εὐλόγως· λίαν ἀσύνητον καὶ ἐπικίνδυνον. Τούτου ἐνεκεν ἔλαβε χώραν ἐν Ὁσφόρνε συνέντευξις αὐτοῦ πρὸς τὸν μαρκήσιον Ἀρτιγκτων, τὸν ἡγέτην τῶν ἐνωτικῶν φιλελευθέρων, ἐν ᾗ ἀντηλλάγησαν αἱ γνώμαι ἀμφοτέρων τῶν ἡγετῶν πρὸς ἐξέφρασιν τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ ὑπουργικοῦ ἐρεθισμένου ἐπὶ ἐδαφίᾳ καὶ τεταρῶν πλειοψηφίας. Διορῶν ὁ ἡγέτης τῶν συντηρητικῶν τὸ ἀδέσβιον τῆς ἐκποτῆς θέσεως ἐν ᾗ ἀν περιπτώσει δὲν συγκατετίθετο ὁ Ἀρτιγκτων νὰ δηλώσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὴν πορείαν αὐτοῦ, προέβη εἰς ἀπάντα ἐκείνας τὰς προτάσεις αἵτινες ἦγον εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον ὑπὸ τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος σκοπὸν ὅσον ἀφορᾷ τὸ πλῆθος τῶν ἱρλανδικῶν ζήτημα καὶ δὲν ἔλαβε ποσὺς ὑπ' ὄψει τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ φιλοδοξίαν. Τούτο κατακρίνεται ἐκ τῆς εἰδήσεως, ὅτι σήμερον μανθάνομεν ὅτι ὁ Ἀρτιγκτων ἤρνηθη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ σχηματισθόμενον ὑπουργεῖον, καὶ τοι προσηνέχθη αὐτῷ ἡ πρωθυπουργία, ἀλλ' ὑπεσχέθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ περὶ ἱρλανδίας μέτρα τοῦ λόρδου Σκλιςβούρ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν δύνανται τίς ἢ νὰ θαυμάσῃ τὴν ὑψηλοφροσύνην καὶ αὐταπάνησιν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Μ. Βρετανίας δυναμένων νὰ χρησιμεύωσιν ὡς ἀξιωματικοὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν κυβερνωμένων Κρατῶν, πρὸ πάντων δὲ εἰς τοὺς τῆς ἡμετέρας πατρίδος, οἵτινες εἰς οὐδὲν λογίζονται τὸ

τὴν προσεχῇ δευτέραν ἀναχωροῦσι θαλασσίως εἰς Τσάγγεζι οἱ μαθηταὶ τοῦ Σχολείου τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἐκείθεν δὲ περὶ θέλουνσι διατρέξῃ τὴν μεθόριον μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. Τὴν ἀνάγκην τῆς μελέτης τοῦ μεθόριου ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον ἡ Διευθύνσις τοῦ Σχολείου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν γνώσεων τῶν μαθητῶν, καθόσον κατὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα παρετηρήθη ὅτι τῶν ἀξιωματικῶν τινες εὐρίσκοντο εἰς παντελὴ ἀγνοίαν τῆς τοπογραφίας τῶν μεθωρίων. Ἀριστον τὸ μέτρον, ἀλλὰ πρέπει νὰ δοθῇ τοῖς μαθηταῖς θερμὴ στολὴ, ὅπως μὴ ὑποφέρωσι κατὰ τὴν πορείαν.

Χθὲς ἐγένετο ἡ παράδοσις τῆς διευθύνσεως τοῦ ὕλικου πολέμου ὑπὸ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Μαγγίνα εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Μαστραπάν. Τὰ βιβλία τοῦ ὕλικου εὐρέθησαν ἐν πλήρει τάξει. Πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὕλικου παρίσταντο ἐν στολῇ.

Διοικητὴς τῆς ναυτικῆς μοίρας τῶν ναρκωδίων διωρίθη ὁ πλωτάρχης κ. Μ. Σαχτούρης, θέλει δ' ἐπιβῇ τῶν Ἀφάρων.

Διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου διωρίσθη καθηγητῆς τῶν ἀσκήσεων καὶ τῶν κανονισμῶν τῆς Σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν ὁ εὐπαιδευτος ταγματάρχης κ. Γ. Ρούβελης, ἀντὶ τοῦ μέρους τοῦδε τοιούτου λοχαγοῦ κ. Παπαδήμα μένοντος ἀπλῶς διοικητοῦ τοῦ λόγου τῶν ὑπαξιωματικῶν μαθητῶν.

Συνελθούσα προχθὲς ἡ ὑπὸ τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Βαρελίδην συστάσα ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε ν' ἀνοίξῃ πίστωσιν ἐπὶ τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιίας, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων ἅτινα εἶχον διακοπῇ ἐλλείψει χρήματος.

Δεκαπέντε τῶν μαθητῶν τῆς δ' τάξεως τοῦ γυμνασίου Πειραιῶς ἔμειναν μεταξεταστέοι εἰς τὰ Λατινικὰ καὶ ἐγράφησαν οἱ ἀνάλογοι βαθμοὶ εἰς τὰ θέματα· ἀλλὰ παραδόξως οἱ βαθμοὶ οὗτοι, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ σταλῶνται τὰ σχετικὰ θέματα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, μετετράπησαν εἰς προβιβασίμους. Παρὰ τινὼν ἐξελέγηθη τὸ πρῶτον ὡς θαύμα· ἄλλοι δὲ ὡς, οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι παρῇθεν ἀνεπίστρεπται ὁ καιὸς τῶν θυμάτων, λέγουσιν ὅτι συνέβη κατὰ ἄλλο, τὸ ὅποιον δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ ταγματάρχου κ. Πολίτου. Τὴν εἰδήσιν ταύτην μεταδίδομεν ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν, ἀναμένοντες τὰς θεούσας ἐξηγήσεις παρὰ τῶν ἀρμοδίων.

Ἀνάγκη ἐπὶ τέλους νὰ δοθῶσι θερμὰ στολὰ εἰς τοὺς δυστυχεῖς ὀπλίτας. Τί θέλει λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις; νὰ τοὺς ψήσῃ ζωντανούς, τοὺς ἀνθρώπους; Αὐτὸ εἶνε φρικώδης βράναος! Χθὲς μετηνέχθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον περὶ τοῦ 25 παθόντες ἐξ ἡλιάσεως, καὶ τῶν λοιπῶν δ' ἡ υγεία ἔχει κλονισθῇ σοβαρῶς. Ἐάν τὸ Δημόσιον δὲν ἔχει προμηθευθῇ λινοστολὰς, αἱ ἐπιτρέψῃ τοῦλάχιστον εἰς τοὺς ἔχοντας τοιαύτας νὰ τὰς φέρωσι.

Αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου Πανασσῶν γινόμεναι εἰσπράξεις ὑπὲρ τῶν ἀπὸρων οἰκογενειῶν τῶν κατὰ τὰ σύνορα πλη-

μύσχοι. Τὰ ζῶα ἅμα προσβαλλόμενα ἐξοικαίνονται κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας ἀποθνήσκουσι.

Μετ' ἀρετῆς ἐπιτυχίας ἐδιδάχθη προχθὲς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν Ὀλυμπίων ἡ Μήδεια, μὴ λαμβανόμενου, ἀναίται, ὑπ' ὄψει τοῦ σκηνικοῦ διακόσμου, ὅτις οὕτε εἶνε ποτε οὕτε δύνανται νὰ εἴνε ἀνευ ἐλλείψεων. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μετὰ ταῦτα διδασκασίαν πρωτότυπον κωμωδίων τοῦ κ. Νικολάου, «Τὸ Καναρίν», αὕτη δὲν στερεῖται μὲν ἀξίας τινός, ἀλλ' ἡ πλοκὴ αὐτῆς ἦν πτωχή. Οὐχ ἦτορ, διὰ τοσοῦτον εὐφρῶν παρομοιώσεων ὁ δημοφιλὴς κωμωδὸς ἐποίησεν αὐτὴν, ὥστε καὶ μεθ' ὅλας τὰς τῆς πλοκῆς ἐλλείψεις ζωηρῶς ἐχειροκροτήθη.

ΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑΙ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἡ βῆσις παντὸς ἔθνους εἶνε ἡ ἠθικὴ μόρφωσις αὐτοῦ. Εὐτυχῇ τὰ ἔθνη ὅσα ἐμορφώθησαν διὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, δυστυχῇ δ' ἐκείνα, ὅσα, καίπερ βαδίζοντα πρὸς τὴν μόρφωσιν, οὐδὲν μέλουν τοῦδε κατάρθωσαν. Διὰ τοῦτο ἐάν ποτε ἀνέτειλον ἐν αὐτοῖς διάττοντες πολιτικοὶ ἀστέρες, τοῦτο καὶ μόνον εἶχον ὡς κύριον αὐτῶν πρόγραμμα, ἦτοι τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀνάπλασιν τῆς κοινωνίας.

Ἀλλ' ἐάν τοῦτο συμβαίνει εἰς Κράτη μέγιστον ἔχοντα πληθυσμὸν ἐπὶ ἀναγκαίστερον καθίσταται εἰς Κράτη μικρὰ μὲν κατὰ τὸν πληθυσμὸν, μεγάλη δὲ καὶ ἐνδοξα διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν. Δυστυχῶς ὅμως ὀλίγοι πολιτικοὶ ἀνδρες τῶν τελευταίων τούτων πιστοὶ ἐν τῷ δόγματι ἐμμένοντες ἐπεδίωξαν διὰ παντὸς τρόπον τὴν κατὰ γράμμα ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματός τῶν καὶ ἀνέδειξαν καὶ ἐδόξαν τὰ ἔθνη τῶν, ἐνῶ οἱ πλείστοι αὐτῶν τὸ πολιτικὸν τοῦτο δόγμα μόνον χάριν δημοκροτίας καὶ πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς ἐξουσίας ἐφάνησαν ἀσπασθέντες, μετὰ δὲ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῶν, ἀπέριψαν αὐτὸ καὶ εἰς τὰς δόδους περιφέροντες τὸ κατεκύλισαν εἰς τὸν βόρβορον. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων συγκαταριθμοῦνται καὶ οἱ ἡμέτεροι πολιτικοί, ὧν πρόγραμμα αἰετοῦ ὑπῆρξεν ἡ μόρφωσις τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ καὶ ἐν γένει τῆς κοινωνίας· καὶ τοῦτο ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας εὐρισκομένων. Διότι ἐν αὐτῇ εὐρισκομένων, τὸ πρόγραμμα τοῦτο ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου μεταβάλλεται καὶ ἡ λέξις μόρφωσις ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων παραλυσία, καὶ ἀπογοήτευσις.

Τίς ἀπλοῦν ρίπτων βλέμμα ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας συμβαινόντων δὲν ἤθελε συνομολογήσῃ τοῦτο; Παριστάμεθα ἀπὸ τινος χρόνου αὐτόπται μάρτυρες τῶν γινόμενων, ἐν τῷ κατ' ἐφημερίαν καλούμενῳ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν, ἐξετάσεων τῶν μελόντων νὰ εἰσελθῶσι ἐν τῇ ναυτικῇ Σχολῇ τῶν καὶ ἐξέστημεν ἰδόντες τὰ ἐν αὐτῇ τελούμενα καὶ ἐπὶ πολὺ ἀνελογίζομεθα ἐάν δύνανται ἡ πατρίς νὰ ἐξερτᾷ ἐξ αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὴν τέχνην τῆς καὶ τὴν ἀπελευθερώσιν τῶν ὑποδούλων χωρῶν. Διότι ἴδομεν ἐκεῖ παρα-

σεως, ως προς την προαγωγήν, και προαποφασίζοντες αὐτοὺς περὶ τῆς ἀναλόγου ὁλικῆς προστασίας, ἥς θὰ τύχωσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει αὐτοὶ τε καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ θέλετε πεισθῇ τάχις-α ὅτι δύνασθε νὰ καταρτίσετε σῶμα ὑπαξιωματικῶν ἀξιόστων, οἵτινες ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ θὰ ἐπιδείξωσι τὰς ἐξήχους ἀρετὰς των καὶ τὴν μεγίστην αὐτῶν χρησιμότητα προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς ἐθνικῆς δοξῆς καὶ τῆς τιμῆς τῆς Ἀριστοκρατικῆς πατρίδος.

ΜΕΤΡΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

Οὐδέποτε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἡ ἰδέα ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστῇ πρότυπον *Βασιλείου* τῆς *Ανατολῆς*, ἐξενεχθεῖσα πρὸ μικροῦ χρόνου ὑπὸ ἐπισήμου ἀνδρός, ἔλαβε μεγαλειότεραν ὑπόστασιν τῆς σήμερον, οὐδέποτε ἡ τροπὴ πρὸς πραγματοποίησιν ταύτης, κατεδείχθη σαφέστερον, οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπραγματώθη τελειότερον.

Παρατηρήσατε τοὺς νῦν ἰθύνοντας τὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, διενεργούντας τὰ τῆς διοικήσεως, τοὺς ἀντιπολιτευομένους τούτους ὁμιλοῦντας περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς χώρας καὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς, μελετήσατε τὸν τελευταῖον βίον τῆς νομοθετ. ἐξουσίας, ἐρευνήσατε τὴν πορείαν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ὁμολογήσατε μετὰ ταῦτα, ἐὰν πράγματι δὲν βαίνωμεν γιγαντιαίους ἄλμασιν εἰς τὸ νὰ καταστῶμεν ἐξ ὁλοκλήρου «Βασιλείον πρότυπον».

Ἡ παρωδία πνυχτοῦ, ἡ ἀπομίμνησις, δ' οἰκτρὸς πιθηκισμὸς καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερώτερα. Ὁ ἔχων τὸ θάρρος νὰ υποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς τὸν κάματον τῆς ἀνωτέρας ἐρευνῆς, ἀδύνατον νὰ μὴ διαστείλῃ τὰ χεῖλη, νὰ μὴ κινήσῃ ἀπελπιστικῶς τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ μὴ οἰκτείρῃ τοὺς οὐτω ὑπὸ τὴν πατρικὴν μέριμναν πάντοτε τῶν κυβερνώντων βαίνοντας ἀκατασχέτως εἰς τὴν ἀνόνητον ἀπομίμνησιν, τὴν οἰκτρὰν παρωδίαν, τὴν πρωτοτυπίαν.

Τί μᾶλλον πρότυπον τοῦ οἰκτροῦ, ὅπερ ἔλαβε τὸ ἐθνικὸν ζήτημα κατόπιν τῆς ἐκδηλωθείσης ὑπὸ τοῦ Ἑθ. οὐς ζοτικώτητος; Τί πρωτοτυπότερον τῆς ἐνστάσεως Κυβερνήσεως, διατυμπανίζουσης καθ' ἑκάστην μετὰ πομπῶδων ἐκφράσεων καὶ ἀπιστεύτου σοφιστείας τὰ γνωστά περὶ τῆς ἐπικειμένης ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐκρήξεως καὶ μὴ προβλεψύσης εἰς τὴν ἀνακάθαρσιν τῶν ἐκεῖ προξένων μας καὶ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων ὑπ' ἀνδρῶν δυναμένων νὰ συνεισφέρωσι τὴν πείραν των, τὴν ἰκανότητά των εἰς τὰς προσεχεῖς μεγίστας τῆς χώρας ἀνάγκας; Πότε ἄλλοτε τὸ κοινοβουλευτικὸς πολιτεύεσθαι ἔλαβε χκαρκτῆρα μικροπρεπέστερον ἢ σήμερον; Μὴ δὲν παριστάμεθα καθ' ἑκάστην μάρτυρες τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ (!) τῶν κυρίων ἀντιπροσώπων πρὸς τοὺς ἐλλογιεῖς αὐτῶν; Μὴ δὲν βλέπομεν καθ' ἑκάστην τὰ θυμιάματα, ἅτινα προσφέρουσι σὺν τῇ ψήφῳ, σήμερον μὲν εἰς τοῦτον, διότι τοῖς διώρισέ τινα ἐπαρχον φίλα διακείμενον αὐτοῖς, αὐριον δὲ εἰς ἐκεῖνον εὐρεθέντα γενναιοδωρότερον; Τοιαύτας μεταμορφώσεις ἴσως ἡδύνατο νὰ φαντασθῇ ὁ Ὀβιδίος, δὲν θὰ ἡδυνήθη ὅμως νὰ τὰς διατυπώσῃ.

Ἀλλὰ τὸ νόημα, ὅπερ καταπύχει καὶ τὴν πολιτείαν ὡς τοιαύτην καὶ πάντας ἡμᾶς ὡς ἄτομα, δὲν ἔγκειται μόνον ἐν τῷ ὀργανισμῷ αὐτῆς. Ἐκ τούτου μετεδόθη, ὡς ἦτο ἐπόμενον, παντοῦ. Ἡ ψυχὴ δὲν κασιτίζει τὴν ἐκτελε-

σὴν, ὅφελονταί ἴσως τὰ τραχώματα καὶ τινὰ ἄλλα ὀφθαλμικὰ καὶ στηθικὰ νοσήματα. Ἀλλ' ἡ κόνις τέλος πάντων κατέστη τόσῳ σύνθηρος συστατικὸν τῆς ἀτμοσφαιρῆς τῶν Ἀθηναίων, ὥστε πιστεύομεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι ἐν τῇ πατρικῇ των μερίμνῃ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν θεωροῦσιν ὡς ἀσύμφορον δι' αὐτὴν τὴν ἀπότομον ἐξάλειψιν ἀπὸ τοῦ ἀέρος τοῦ στοιχείου τούτου. Οὕτω τοῦλάχιστον, νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἀμέλεια, μεθ' ἣς ἐνεργεῖται, τὸ καταδρεγμὰ τῶν ὁδῶν. Ἐπειτα εἶνε καὶ ἀρκετὰ ποιητικὸν νὰ βαδίξῃ τις ἐν μέσῳ τῶν νεφελῶν ἐκείνων τῶν ἀναμιμνησκουσῶν τὰ ταξείδια τῶν μακάρων τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἐν θέλετε νὰ κατέλθωμεν εἰς ταπεινώτερα ποιητικὰ στρώματα, — τοὺς εἰδυλλιακοὺς μυλῶθροῦς.

Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ, ὁδοὶ διὰ τὴν ρυπαρότητα καὶ ἀταξίαν τῶν ὁποίων δὲν πιστεύομεν νὰ εὐρωσι δικαιολογίαν οἱ ἀρμόδιοι οὔτε ἐν τῇ ποιήσει, οὔτε ἐν τῇ ὑγεινῇ, οὔτε ἐν τῇ καλαισθησίᾳ. Τὰ ἀπὸ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου μέχρι τῆς παλαιᾶς ἀγορᾶς πεζοδρομικὰ καθίστανται δυσπροσπέλαστα, ἅτε ἀποτελοῦντα συνέχειαν τῶν παρακειμένων ὑποδηματοποιείων καὶ παντοπωλείων. Ὁ δι' αὐτῶν διερχόμενος κινδυνεύει ἀνὰ πᾶν βῆμα νὰ βγάλῃ τὰ μάτια του, ἐν τυχῇ μύωψ ἢ ἀφρημένους, συγκρούων τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐπικερμαζμένων ὁμαθῶν ὑποδημάτων, σκιαιδίων, σαρώθρων, ὅπλων ἐνίοτε καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, καὶ ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ἀνὰ πᾶν βῆμα ὑποκλινόμενος βεβήματα πρὸ τῶν ἐπικερμαζμένων ἐκείνων κινδύνων. Ἐκτὸς δὲ τούτου, θαῦμα θὰ εἶνε, ἐν τελειώσει τὴν σειρὰν ἐκείνων τῶν ὑποκλίσεων χωρὶς τὸ ἐνδυμάτου νὰ προσλάβῃ ἐκ τῶν ἐπαφῶν μετὰ βαρελίων σαρδελῶν καὶ τενεκέδων πετρελαίου συμμιγῇ τινα ὁσμὴν ἥκιστα εὐάρεστον.

Ἀν δέ τις προχωρήσῃ πρὸς τὴν παλαιὰν ἀγορὰν, ἐκεῖ πλέον τὰ χάνει· ἐν μέσῳ τῶν κοφίνων, τῶν ἐν εἶδει πολυφώτων κρεμαζμένων ὀπωρῶν καὶ ἀλάντων, ἐν μέσῳ τῶν κατεχουσῶν τὰ πεζοδρομικὰ ἐξεδῶν, ἐφ' ὧν κάθονται οἱ ἀρτοπώλαι μετὰ ἐπίσημον ἥθος καθηγῆται τῶν τῆς Παδοῦς, ἐν μέσῳ τῶν ρυγῶν καὶ τῆς πνικτικῆς καὶ βρωμερᾶς κνίσσης. Ἡ ἀνακρίσεις τὰ φηνόμενα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σ' οὐ τὰ κ' α. Εἰς τὸ πρὸ τῆς ἀγορᾶς τμήμα τῆς ὁδοῦ τὸ πεζοδρομικὸν οὐδέποτε ἴσως ἀπὸ καταβολῆς αὐτοῦ εἶδε τὸν ἥλιον, χρησιμοποίηθ' ὑπὸ διαφόρων ἐπιχειρηματιῶν εἰς ἀρτοπώλειαν καὶ ὀπωροπώλειαν χωρὶς νοῦ καὶ.

Διὰ τὰς πωλουμένας δρώσας οὐδεμίαν ἐπιβλεψίαν ὑπάρχει ὅπως μὴ πωλῶνται ἄωροι ἢ σεσηπυῖται τοιαῦτα. Ἀλλὰ πῶς δύνανται τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ἀγρυπνοῦντα καθ' ὅλην τὴν νύκτα πρὸς καταδίωξιν τῶν κ' α ν τ α δ ὀ ρ ω ν, νὰ ἀγρυπῶσι καὶ τὴν ἡμέραν διὰ τοιαῦτα κ' ο λ ο κ ὀ θ ι α;

Κάτω εἰς τὰς ἀποκέντρους συνοικίας ἀπαντᾷ τις ὁλόκληρα τέλματα ἐν ταῖς ὁδοῖς, δεινὰς ἀπόζοντα. Πολλοὶ δὲ τῶν ὁδῶν ἐκείνων ἀνακληροῦσι τὴν ἑλλειψὶν ἀποχωρητηρίων μεταβαλλόμενοι εἰς κοπρώνες. Ἀφίνομεν πλέον τὴν βδελυρὰν εἰκόναν, ἣν παρουσιάζει ὁ περὶ τὸ ὅρησον χώρος καὶ τὰ κάτωθεν τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπερ δηλητηριάζουσι τὰς προκειμένας συνοικίας. Ἐδῶ βλέπεις θνησιμὰ κα-θιστώντα ἀδιαβάτους τὰς ὁδοὺς, ἐκεῖ σωρεῖας

ἔξιν. Τοῦτο καταφάνεται ἐκ τῆς εἰδησεως, ἣν σήμερον μαυθάνομεν, ὅτι ὁ Ἀρτιγκτων ἡρνήθη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ σχηματισθόμενον ὑπουργεῖον, καὶ τοῖς προσηνέχθη αὐτῷ ἡ πρωθυπουργία, ἀλλ' ὑπεσχέθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ περὶ Ἰρλανδίας μέτρα τοῦ λόρδου Σκλισθούρι. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν δύναται τις ἢ νὰ θυμῶσθαι τὴν ὑπολοφροσύνην καὶ αὐταπάνησιν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Μ. Βρετανίας δυναμένων νὰ χρησιμεύουσιν ὡς ἀξιωματικῶν παραδείγματι εἰς πάντας τοὺς πολιτευτὰς τῶν κοινοβουλευτικῶς κυβερνωμένων Κρατῶν, πρὸ πάντων δὲ εἰς τοὺς τῆς ἡμετέρας πατρίδος, οἵτινες εἰς οὐδὲν λογίζομενοι τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ἢ τοῦς ὑπ' αὐτῶν ἐπιδικουμένους γενικοὺς σκοποὺς, συνταράττουσι γῆν καὶ θάλασσαν, οὐχὶ ὅπως ἐπικρατήσωσιν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἵνα καταλάβωσιν ἐξ ἀπηνῆς τὴν ἐξουσίαν, πέμποντες ἐνίοτε εἰς τὸν δαίμονα καὶ ἀρχὰς καὶ ἰδέας, ὅταν αὐταὶ ἀντιστρατεύωνται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπορθήσεως τῆς ἐξουσίας. Ὁ λόρδος Σκλισθούρι ἡγούμενος 333 συντηρητικῶν, παραχωρεῖ εὐχαρίστως τὴν πρωθυπουργίαν τῷ ἡγέτῃ τῶν 85 ἐνωτικῶν φιλελευθέρων, ἀρκεῖ μόνον διὰ τῆς συμπράξεως νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ περὶ Ἰρλανδίας σχέδιον αὐτοῦ. Ἀντιθέτως δὲ ὁ μαρκήσιος Ἀρτιγκτων ἀποποιεῖται τὴν πρωθυπουργίαν, οὐχὶ διότι δὲν εἶναι ἄξιος αὐτῆς, ἀλλὰ διότι θεωρεῖ ἄτοπον αὐτὸς, φιλελεύθερος καὶ ἡγέτης μόνον 85 βουλευτῶν, ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωθυπουργίαν τῇ ὑποστηρίξει τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος, πρὸς δ' διαφωνεῖ κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ συναντᾷται μόνον ἐν τῷ Ἰρλανδικῷ ζήτηματι, οὗ ἕνεκα ἀπεχωρίσθη τοῦ Γαλλιστάνου. Τοιοῦτο ὅπως ἡ καλὴ πίστις καὶ αὐταπάνησις τῶν δύο ἡγετῶν ἐπήνεγκε μὲν τὴν συνεννόησιν, ἀλλὰ δὲν παρούσασεν ἄτοπον τι ἐν τῷ σχηματισμῷ τοῦ ὑπουργείου. Θὰ ἐθεωροῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς εὐτυχεῖς ἐὰν παρόμοιον τι ἐτελεστό ποτε ἐν Ἑλλάδι προκειμένου περὶ καταλήψεως τῆς πρωθυπουργικῆς ἐδρας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ αὖριον εἰς τὰ λουτρά τοῦ Βισδῶδεν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Εὐθύμ. Χατζηπέτρου. Ἡ Α. Μ. ἀπέρχεται ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου, ἐπιβήσεται δ' ἐν Κορίνθῳ τῆς θαλαμηγοῦ «Ἀμφιτρίτης» ἐπὶ τούτῳ ἀποπλευσάσης ἐκεῖ ἀπὸ τῆς χθρὸς ἐκ Πειραιῶς διὰ τοῦ κύκλου τῆς Πελοποννήσου.

Χθρὸς ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς ἡ «Μυκάλη» κατευθυνομένη εἰς Λαύρεον, ὅθεν παραλαμβάνουσα σήμερον τὸν Διάδοχον καὶ τὸν βασιλόπαιδα Νικόλαον, κατεχομένους ἐκεῖ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀττικῆς, ἀποπλέει εἰς Ὀδησσόν. Ἐκείθεν οἱ βασιλόπαιδες ἀναχωροῦσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Πετρούπολιν πρὸς ἐντάμωσιν τῆς μητρὸς αὐτῶν βασιλίσσης Ὁλγας.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Διαδόχου εἶνε προσκεκολλημένος καὶ ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Κ. Σαπουντζάκης.

Ἀνάγκη ἐπὶ τέλους νὰ δοῦνται περὶ αὐτοῦ στολὰς εἰς τοὺς δυστυχεῖς δολίτας. Τί θέλει λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις; νὰ τοὺς ψήσῃ ζωντανούς, τοὺς ἀνθρώπους; Αὐτὸ εἶνε φρικώδης βάσανος! Χθρὸς μετηνέχθησιν εἰς τὸ νοσοκομεῖον περὶ τοῦ 25 παθόντος ἐξ ἡλιασεως, καὶ τῶν λοιπῶν δ' ἡ ὑγεία ἔχει κλονισθῇ σοβαρῶς. Ἐὰν τὸ Δημόσιον δὲν ἔχει προμηθευθῇ λινοστολὰς, ἀς ἐπιτρέψῃ τοῦλάχιστον εἰς τοὺς ἔχοντας τοιαύτας νὰ τὰς φέρωσι.

Αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ γενόμεναι εἰσπραξεις ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν κατὰ τὰ σύνορα πληγωθέντων καὶ φονευθέντων ἀνηλθον εἰς 45 χιλ. δραχ. μετὰ τὴν ἀφίρσιν τῶν δαπανῶν τῆς ἐν Φαλήρῳ φιλανθρωπικῆς ἐορτῆς. Κατηρτίσθη δὲ ἡδη ὀριστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Ἀργυροπούλου, τοῦ γενικοῦ γραμματέως Μ. Δάμρου καὶ τῶν τριῶν μελῶν τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς Τ. Ἡλιοπούλου, Μ. Κασιμπάλη καὶ Γ. Δροσίνη, ἥτις θέλει προβῇ εἰς τὴν διανομὴν τῶν βοηθημάτων. Πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην δύνανται ν' ἀποστέλλονται ἀπὸ σήμερον οἱ διακείμενοι νὰ τύχωσιν ἀρωγῆς, υποβάλλοντες σὺν ταῖς αἰτήσεσιν ἐπίσημα πιστοποιητικά.

Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ τμήματος τῶν δημ. ἔργων ἡ κατασκευὴ τῆς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ὁθῶν ἀνορύξεως μεγάλης τάφρου μέχρι τῆς κοίτης τοῦ Κηφισοῦ κατὰ τὴν θέσιν Ρέντης, καὶ ἡ διαπλάτυνσις τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης μέχρι Φαλήρου. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐκτελεσθήσεται καθ' ὑπόδειξιν ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδημόνων πρὸς περιορισμὸν τῶν ὁδῶν τοῦ Κηφισοῦ ἐν καιρῷ χειμῶνος, ἅτινα ὑπερχειρίζοντα ἀπετέλουν τὰς καταστρεπτικὰς ἐκείνας πλημύρας, ἐξ ὧν πολλὰ δεινὰ ἔπαθον οἱ κατὰ τὴν συνοικίαν τῶν καμινάκιων οἰκοῦντες.

Οἱ κάτοικοι τοῦ ἐν τῇ βορείῳ Μακεδονίᾳ χωρίου Βελόνης τοῦ τμήματος Μάλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας Στρωμνίτης, οἵτινες πρὸ πολλοῦ πειθόμενοι εἰς δολίαν εἰσηγήσειν εἶχον ἀπῆλθον τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα, ἐπανήλθον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Ἀποστέλλεται εἰς Εὐρώπην ὅπως διακούσῃ τὰ μαθήματα τῆς βολῆς ἐν τῷ Σχολείῳ τοῦ ἐν Σιάλῳ στρατοπέδου ὁ ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ κ. Γονατᾶς.

Ἐξητάσθη χθρὸς ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ ταγματάρχης κ. Ὀφμαν, διὰ τὰ ἐν Κούτρᾳ κτλ.

Ἀπὸ χθρὸς ἤρξαντο ἀκούμενοι ἐν τῷ πεδίῳ Γουδῇ οἱ μαθηταὶ τοῦ Σχολείου τῶν Ἰπαξιωματικῶν εἰς τὴν ἐπὶ σκοπὸν βολήν.

Οἱ ἐν τῇ Ecole de genie maritime τῶν Παρισίων σπουδάζαντες τὴν ναυπηγικὴν μηχανικὴν τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ κ. κ. Γ. Βίμπρος καὶ Α. Ἀναστασίου διετάχθησαν νὰ παραμείνωσιν ἐν Εὐρώπῃ καὶ νὰ περιέλθωσι τοὺς διαφόρους τῆς Γαλλίας λιμένας πρὸς πρακτικὴν σπουδὴν τῶν τορπιλλῶν.

Ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἀνδρου ἐνέστησεν ἐπιζωοτία ἀνθρακος, ἐξ ἧς ἔθανον 2 βόες καὶ 2

ἀπογοήτευσιν.

Τίς ἀπλοῦν ρίπτων βλέμμα ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας συμβαινόντων δὲν ἤθελε συνομολογήσει τοῦτο; Παριστάμεθα ἀπὸ τινος χοῦνου αὐτόπται μάρτυρες τῶν γιγνομένων, ἐν τῷ κατ' ἐφημερίδων καλουμένῳ Ἰπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν, ἐξετάσεων τῶν μελλόντων νὰ εἰσέλθωσι ἐν τῇ ναυτικῇ Σχολῇ τῶν καὶ ἐξεστημεν ἰδόντες τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα καὶ ἐπὶ πολλῷ ἀνελογιζόμεθα ἐὰν δύναται ἡ πατρίς νὰ ἐξαρτᾷ ἐξ αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν τέχνην τῆς καὶ τὴν ἀπελευθερώσιν τῶν ὑποδοῦλων χωρῶν. Διότι ἴδομεν ἐκεῖ παρακαθημένους ἀνελπίστως εἰδεχθεῖς ὄψεις, πρὸς ἀς ἡ διέπουσα ἡδη τὰς τύχας τῆς πατρίδος μερὶς ἀνέθηκεν καθήκοντα ὀφίστα, καὶ αἵτινες ἐπιλήσμονες πρὸς ταῦτα γινόμενα, τὸ ἀτομικὸν μόνον συμφέρον ἐπιδιώκουσι, καὶ πρὸ τῶν νευμάτων τῶν ἰσχυρῶν ὑπέκονται πρᾶττουσι ὄργια, τὴν ἀγανάκτησιν τῶν παρακολουθούντων τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἐγείροντα.

Ἀπορρίπτει ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ νέους διὰ πολλῶν ἀρετῶν πεπροικισμένους, κατόχους πολλῶν γλωσσῶν καὶ γνώσεων, καὶ παραδέχεται ἀμαθεῖς ἀναξίους καὶ κωφοὺς ὡς νὰ εὐρίσκατο ἐν μέσῳ φελλάχων, καὶ τοῦτο μόνον καὶ μόνον διότι εἶνε συγγενεῖς ἰσχυρῶν, καὶ διότι τοιαύτη ἴσως ἐδόθη αὐτῇ διαταγή. Πέζεται ἀληθὴς κωμῶδιον καθ' ἑκάστην καὶ οἱ παρευρισκόμενοι, ἀπορῶντες διὰ τὰ γινόμενα, ἐρωτῶσιν ἀλλήλους, μὴ τυχὸν ἐξεστήσαν οἱ τὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦντες, καὶ πρωτοφανὲς μέτρον ἐξετάσεων ἐφαρμόζουσι, ὥστε τοὺς μὲν ἐπιτυγχάνοντας ν' ἀπορρίπτωσιν, ὡς μηδεμίαν ἀνάγκην μαθήσεως ἔχοντας, τοὺς δ' ἀποτυχόντας νὰ παραδέχωνται ὡς ἔχοντας τοιαύτην; Διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο μέτρον.

Καὶ ἰδοὺ πρὸ τῶν ὁμμάτων τῆς ἐπιτροπῆς θαυαλέοι ὑποβόλαις, καὶ ἰδοὺ ὅπισθεν τῶν ἐξεταζομένων ἕτεροι ὑπαγορευταὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ ἰδοὺ θόρυβος τῶν παρευρισκόμενων, καὶ παροξηνήσεις καὶ ἀπελπισίαι καὶ ἀπογοήτευσιν !!! Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤσκουν ταῦτα πάντα, ἀλλ' ἐνθ' ἑαυτοῖς ἐξεδόθη διάταγμα, δι' οὗ ἐπετρέπη νὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῇ ναυτικῇ Σχολῇ νέοι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καταγόμενοι, καὶ τοῦτο ὅπως προσελκύσωσι καὶ κολληθῶσι τοὺς ἐξω ὁμογενεῖς, ἀπορρίπτει ἡ ἐπιτροπὴ ἀνευρυδίαστος, οὐδὲως ἀναλογιζομένη τὰ σοβαρὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης πράξεώς της, τὸν μόνον παρουσιασθέντα τοιοῦτον νέον, κάτοχον τεσσάρων ξένων γλωσσῶν, μεμορφωμένον καὶ ἐν τῷ Λυκείῳ τοῦ κ. Σιμοπούλου διακριθέντα καὶ ἀνώτερον πολλῶν ἄλλων συμμαθητῶν του, ἐξετασθέντων καὶ τούτων καὶ μὴ ἀπορριφθέντων ὑπὸ τῆς ἀμερολήπτου ἐπιτροπῆς, ὡς τοῦτο δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι μέλη τινὰ αὐτῆς τὰ μᾶλλον ἀνεξάρτητα καὶ ἅτινα ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα ἐξανέστησαν κατὰ τοῦ ἀδικήματος, μέλλοντος νὰ ἐπιδράσῃ σπουδαίως ἐπὶ τοῦ ἐξω Ἑλληνισμοῦ, διότι ἐξ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται ὅτι, πᾶν τὸ δι' αὐτὸν λαμβανόμενον μέτρον γίνεται πρὸς ἐμπαιγμὸν, φενάκισιν καὶ δημοκοπίαν. Ἰδοὺ πῶς ἐκπληροῖ τὸ καθήκον τῆς ἡ ἐπιτροπῆς, ἥτις ὠρίσθη ὅπως ἐκλέξῃ μετὰ τῶν τοσοῦτων νέων τοὺς ἀληθῶς διαπρέποντας καὶ οἵτινες ἡμέραν τινὰ θέλωσι διὰ τῶν

γνώσεών των συντελέσει εις την μόρφωσιν του ναυτικού, εξ ου η πατρις εξαρχα τας πλείστας περι του μέλλοντος ελπίδας.

Κατόπιν τούτων δε αποφανθή εκαστος ευσυνειδήτως, εάν δύναται το εθνος να ελπίζη ήθικοποίησιν και ανάπτυξιν των στρατιωτικῶν και ναυτικῶν αὐτοῦ δυνάμεων παρὰ τοιούτων ἀνδρῶν, οἵτινες μακρὸν τῆς ἐξουσίας εὐριτκόμενοι πολλὰ διατυμπανίζουσιν, ἅμα δ' ἀνέρονται ἐν αὐτῇ, τὰ πάντα λησμονοῦσι καὶ ἐκμεταλλεόμενοι τὰς κόφας ἐλπίδας τοῦ λαοῦ, καπηλεύουσι καὶ τὰ ἱερώτερα.

Ἄς μάθῃ λοιπὸν σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς ὅτι οὐδὲν παρὰ τοιούτων ἀνδρῶν πρέπει νὰ ἐλπίζη, οἵτινες ἐν τῇ ἐξουσίᾳ εὐρισκόμενοι περὶ οὐδενὸς ἄλλου φροντίζουσιν εἰμὴ ὅπως ἱκανοποιήσωσι τοὺς περὶ αὐτῶν κόλακας καὶ τοὺς καίοντας πρὸ τῶν ποδῶν των θυμιάματα.

Ἄς εὐαρεστηθῇ τέλος ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἐξετάσῃ περὶ πάντων τούτων, καὶ εἰς πείσθη περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν, ἃς ἀκυρώσῃ τὰς ἐξετάσεις καὶ ἃς ἐπιρρίψῃ κατὰ πρόσωπον αὐτῆς τὸ συνταχθένμενον περὶ αὐτῶν πρωτόκολλον. Ἄλλως θέλει καταδείξει, ὅτι τὰ πάντα καθ' ὑπαγόρευσιν του ἐγένοντο.

Ε. Β.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τρία νέα ἀτμόπλοια ἀπέπλευσαν κατ' αὐτὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅπως παραλάβωσι στρατὸν ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ Δεδε-Ἀγάτῃς καὶ μεταφέρωσιν αὐτὸν εἰς τὰς ἐστίας του.

— Τὴν 5 τῆς πρωτῆς ἱσταμένου ἀρξέτο εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ἀτμόπλοιον «Νετζίδ» κομίζον τὸν νεκρὸν τοῦ Χόδερτ πασσά ἐκ Γενούης. Τὴν ἐπιούσαν δ' ἐμελλε νὰ γίνῃ μεγαλοπρεπὴς ἡ κηδεία του.

— Εἰς τὸν νομὸν Ἀδριανουπόλεως ἐπικρατεῖ θρασυτάτη ληστεία. Οἱ λησταὶ κατ' αὐτὰς ἀπήγαγον μίαν γυναῖκα καὶ μίαν νεάνίδα δεκτοκταετίδα, καὶ τινὰς ἄλλους ἀνδρας καὶ γυναῖκας, φρικτῶς κατεδραπάνισαν, ὅπως τοὺς ἀναγκάσωσι νὰ δείξωσι αὐτοῖς ποῦ εἶχον κεκρυμμένα τὰ χρήματα καὶ τὰ πολύτιμα αὐτῶν πράγματα.

— Κατὰ τὴν «Χακηκά» ὅσον οὐπὼ κομίζονται εἰς Κ)πολιν 55 μυδραλιοῦχοι νέου συστήματος παρηγγελμέναι εἰς Γερμανίαν ὑπὸ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

ΤΑ ΣΚΙΑΔΙΑ

Ἄν ὁ σεβαστὸς φίλος καὶ καθηγητὴς κ. Δαμαλάς, πρὶν περᾶναι τὴν συζήτησιν ἡμῶν, ἐπρεπε νὰ ἐδικαιούτο νὰ διακόψῃ ἡμᾶς, τοῦτο ἀφίμεν ἄλλοις. Ἡμεῖς μὴ λαμβάνοντες οὐδὲν ὅπως ὑπ' ὅψιν τὴν διακοπὴν ταύτην, ἐξακολουθοῦμεν τὴν συνέχειαν τοῦ ζητήματος, ἣν ἀπὸ πολλοῦ εἰχομεν δώσει πρὸς δημοσίευσιν.

Ὁ κ. Δαμαλάς γράφει ὅτι τὸ «καμελαύκιον» ὡς καὶ ἡ «μίτρα», ἦτο ἀκάλυμτον τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ὅπου ἔλαβον μετὰ ταῦτα οἱ ἱερεῖς καὶ ποιήσαντες ὡς νῦν εἶχον, ἀντεκατέστησαν δι' αὐτοῦ τὰ σκιάδια ἅτινα πρότερον καὶ ἱκανὸν μετὰ τὴν ἄλωσιν ἔχοντο ἔφορον.

τὰ καμελαύκια ἀπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς διατριβῆς ἀναφέρομεν ὅτι λέγει ὁ κ. Δαμαλάς;

Ἄν δὲ ταῦτα, ὡς γράφει ὁ κ. Δαμαλάς, ἦσαν καλύμματα τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, πῶς τότε ταῦτα ἦσαν καὶ καλύμματα τῶν μοναχῶν;

Ἄν δὲ τὰ καλύμματα τῶν μοναχῶν καὶ τὰ καμελαύκια τῶν Αὐτοκρατόρων ἦσαν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, τότε πῶς προέκυψεν τὸ τρίτου εἶδους νῦν ἐν χρήσει τῶν κληρικῶν ἡμῶν βαρβαρόσχημα καμελαύκιον;

Ἄλλ' ἃς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ ΒΙΒΛΙΟΝ τοῦ κ. Ψυχάρη.

Ἄν ὁ κ. Ψυχάρης δὲν ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Δαμαλάν τὸ βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέγνω τὴν ἀνωτέρω παράδοσιν, ἢ εἰς τὸν κ. Ψυχάρη ἐλησμονήσεν τὸ βιβλίον εἰς ὃ ἦδη ἡ ἀνωτέρω παράδοσις ἀναφέρεται, τότε ἃς μοι ἐπιτραπῇ νὰ τοῖς εἰπῶ ποῖον εἶναι τὸ βιβλίον τοῦτο.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, εἶναι ἐν μικρὸν περικοδικὸν «Ἡ Ἀθηνᾶ ἢ τοῖς Ἀνάλεκτα» ὀνομαζόμενον, τὸ ὁποῖον ἐξεδίδετο ἐν Ναυπλίῳ τῷ 1831 καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἔζησεν εἰμὴ ἐν ἔτος, ἔχει δὲ 128 σελίδας.

Εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἡ διατριβὴ τοῦ λογίου τινὸς ἱεράρχου (σ. 6.) ὑπὸ τὸν τίτλον «Σύνοψις Ἱστορικὴ περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας». Ἐν σελ. λοιπὸν 75 ἀναφέρεται ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Ψυχάρη εἰς τὸν κ. Δαμαλάν διηγηθεῖσα παράδοσις.

Δυστυχῶς ὅμως, ὅτι συνέβη μὲ τὸν Reiskium συνέβη καὶ μὲ τὴν πληροφορίαν τοῦ κ. Ψυχάρη, διότι ἡ ὑπὸ τοῦ ἱεράρχου τούτου ἀναφερομένη παράδοσις λέγει ὅτι ὁ Σουλτάνος ἡτοιμάζετο νὰ πολεμήσῃ τοὺς Οὐγγρους, ὅτι τὸ τουρκικὸν στρατόπεδον ἐξέλαβεν τοὺς ἡμετέρους κληρικούς οὐχὶ ὡς πρέσβεις τῶν Ἑνετῶν, ἀλλ' ὡς ἐχθρικὸν στρατόπεδον καὶ ἐθωροβήθη.

Ὅτι ὁ Σουλτάνος διέταξε ἀπ' εὐθείας τὸν Πατριάρχην νὰ προσδιορίσῃ «ἐν σχῆμα δι' ἑαυτὸν, διὰ τοῦ Ἀρχιερεῖς καὶ δι' ὅλον τὸν κλῆρον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ διακρίνωσιν» καὶ ὅτι ἔκτοτε ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς φέρουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μίτρας ἀπὸ κόκκινον δλοσύρικον κεκοσμημένας μὲ χρυσοκεντήτους σταυροὺς καὶ ὅτι δὲν κατεσχέθησαν τότε γενικῶς τὰ νῦν καμελαύκια, ὡς ἀναφέρει ὁ κ. Δαμαλάς, ἀλλὰ βραδύτερον. Καὶ τέλος εἰς τὴν διήγησιν τοῦ ἀνωτέρω ἱεράρχου δὲν ἀναμειγνύεται οὐδὲν ὅπως Βεζύσης ὡς ἀναμειγνύεται εἰς τὴν διήγησιν τοῦ κ. Ψυχάρη.

Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἐπὶ τῆς πληροφορίας ταύτης τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρω περιοδικῷ δημοσιευθείσης, ὁ ἐπιστήμων δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ, καθόσον δὲν φέρει ἐπιστημονικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ εἶναι λίαν ἀόριστος διήγησις ἐμοιαζούσα πολὺ πρὸς τὰς διηγήσεις ἐκεῖνας, ἃς λίαν εὐχαρίστως ἀκούομεν παρὰ τὴν ἐστὶν κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος, ὅτε ἔξω βρέχει ὁ αὐρινός.

Χάριν δὲ τῶν ἐπιθυμούντων ἱστορικῶς νὰ γνωρίζωσι ὅτι πρὸ δύο περίπου αἰώνων μέχρι τοῦ 1669 ἅπαντες οἱ ἡμέτεροι κληρικοὶ ἐσκιαδοφόρον ἀναφερόμεν ἐκ τοῦ προχείρου τὰς ἐξῆς ἱστορικῆς πληροφορίας. Εἰς τὸ «Εὐχολόγιον, sive Rituale Graecorum» τοῦ Qoar

τριάρχην ἐπισκερθεῖς, περιγράφει αὐτὸν φέροντα «un chapeau noir avec un cordon», τοῦτ' ἔστιν εἶδεν αὐτὸν ΣΚΙΑΔΙΟΦΟΡΟΝΤΑ. «Voyage en Grèce» ἐκδ. 1689, σ. 154 μετὰ τοῦ βραδύτερον ἐξέλιπε τὸ καλύμνον ἢ χρῆσις τοῦ ΣΚΙΑΔΙΟΥ, οὕτως τὸν τόπον κατέλαβον πλέον ὀριστικῶς τὰ καμελαύκια.

Πῶς δὲ μετὰ ταῦτα διακρίνοντο οἱ ἔγγαμοι ἱερεῖς τῶν ἀγάμων ἐκ τοῦ καλύμματος, δύνανται ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀναγνώσῃ εἰς τὸν Γάλλον Tournetfort, «Reise nach der Levante» Nürnberg 1776 σ. 149.

Διὰ τὴν δὲ ἐροῦσάντων ταῦτα; ὅπως φορέσονται καπέλλα καὶ ἡμέτεροι κληρικοὶ; Ἡμεῖς προκειμένου οἱ ἱερεῖς νὰ φορέωσι δουλικὸν βαρβαρόσχημον καλύμμα, θὰ ἐπρωσιμώμεν τὸ καπέλλο καὶ ἃς μὴ αἰσθάνωμεθα πολλὴν συμπάθειαν καὶ εἰς αὐτὸ. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἀλλαγῆς, ὅπως ἐδυσκολευθῶσιν οἱ τότε χριστιανοὶ νὰ συνειθίσωσι τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐξερχομένων τὸ πρῶτον μὲ καμελαύκια, οὕτως ἃς δυσκολευθῶσιν καὶ νῦν ὀλίγον, ἑωσοῦ νὰ συνειθίσωσι καὶ πάλιν τοὺς ἱερεῖς μας ἀναλαμβάνοντας τὸ ἀρχαῖον καπέλλο.

Πλὴν ἀντὶ τοῦ καπέλλου, τὸ ὁποῖον ἄλλως οὐδεμίαν ἱστορικὴν σημασίαν ἔχει εἰς τοὺς προγόνους ἡμῶν εἶχε, δύνανται ἡμέτεροι κληρικοὶ νὰ προτιμήσωσι τὸ ἀπλόον μεγαλοπρεπὲς καὶ σεμνὸν ἀγαιορικτὸν καλύμμα, ὅπου φέρουσι πάντες οἱ μοναχοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς. Ἄλλως, εἶναι ἀνθρώπος, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ νῦν τῶν κληρικῶν καμελαύκιον νὰ μὴ προξενῇ ἀντιπάθειαν μὲ δὴν τὴν ὑπόληψιν, ἣν ἔχομεν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν φορούντων τοῦτο κληρικῶν; Βεβαίως ὄχι.

Καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπλούστατον, τοῦτο ἐγκτεται εἰς τοὺς κανόνας τῆς αἰσθητικῆς, οὐ; παραβιάζουσιν αἱ γραμμὴ καὶ τὸ σχῆμα τοῦ νῦν ἐν χοήσει καμελαυκίου, τοῦ ὁποῖου τὸ ἄνω μέρος εἶναι ἀκόμῳς καμπυλωτὸν καὶ γυριστὸν πρὸς τὰ κάτω, ὡς τις Κινεζικὴ στέγη.

Ἐλπίζομεν νὰ κατορθώσωμεν αὖριον νὰ ἔχωμεν τὸ τελευταῖον μέρος τῆς περὶ καμελαυκίου συζητήσεως ἡμῶν. Γ. Δαμαλάκης.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

	14 Ἰουλίου
Εἰκοσάφραγμα	23,35—23,40
Λίρα Τουρκίας	26,55—26,60
Λίρα Ἀγγλίας	29 10—29,30
Ἀργυρὸν πεντάφραγμα	5,75—5,80
Ἀργυρὸν τράχκον	1,12—1,15

Ἐνοικιάζονται δύο δωμάτια εὐάερα κεῖμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου. Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Ἐνοικιάζεται τὸ ἄνω πάτωμα οἰκίας κεῖμενης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου περιέχον 6 δωμάτια πλυσταρεῖον καὶ ἅπαντα τὰ χρειώδη δι' οἰκογένειαν.

Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Χθὲς συνεδρίασεν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ τὸ Στρατολογικὸν Συμβούλιον θεωρήσαν πολλὰς αἰτήσεις κληρωτῶν περὶ ἀπχλλαγῆς.

— Διὰ Β. Διπτάγματος διωρίσθη ὑπεκπι-

— Ἀπεβίωσεν ἐν Λαυρίῳ ἐξ εὐλογίας ὁ Ἀναστάσιος Βότσης. Αἱ ἀρχαὶ ἐφρόντισαν περὶ τῆς καταλλήλου ταφῆς αὐτοῦ.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Γαλλίαν χάριν τῆς υγείας τοῦ δ. κ. Λεων. Μελετόπουλος, ἀνὴρ σεβαστὸς καὶ διακεκριμένος ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ διπλωματικῇ. Εὐχόμεθα αὐτῷ πλήρη ἀνάκτησιν τῆς υγείας αὐτοῦ.

— Ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν «Ὀλυμπίων» ἀπόψε τὸ θέαμα ἔσεται ὅπως ἔκταντον. Ἔργον ἑλληνικὸν, ὅπως πρωτότυπον, αἱ Μυλωνάδες, μετὰ διαφόρων ἄσμάτων δι' ὀρχήστραν, συντεθέν ὑπὸ τῶν κ. κ. Δροσίνη καὶ Πολέμη, ἀναβιβασθῆσεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Τὰ ἄγματα τονισθέντα λίαν ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Λαμπέλετ ψαλίσονται ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν νέων, εὐγενῶς ἐπὶ τούτῳ προσεσχηθέντων. Ἐν γένει ἡ παράστασις προμηνύεται λίαν διασκεδαστικὴ, ἢ δὲ συρροὴ μεγίστη.

— Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτετέσθησαν τὸ Σάββατον οἱ γάμοι τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τῆς Οἰκονομίας κ. Γ. Ν. Θεοκκάκη μετὰ τῆς σεμνῆς κόρης Ἀννης Ν. Καπετανάκη. Παράνυμφος ἦν ἡ δεσποινὶς Κατίνα Δράμαλη. Οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι εὐχονται τῷ νεαρῷ ζεύγει βίον ὀλβιον.

— Τὴν ἐσπέρην τῆς αὔριον ἡ μουσικὴ τοῦ καφεναείου τῶν κ. Χαραμῆ θέλει ἀνακρούσει μετ' ἀνταποκρίσεως τὴν ὠραίαν σερενάδα τοῦ Σοῦμπερ, θὰ καὶ οἱ καὶ ποικίλα πυροτεχνήματα.

Μέγιστον ἀδίκημα συνέβη εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς τοῦ 9ου πεζικοῦ συντάγματος, οἵτινες καὶ περ ἐξετασθέντες μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς αὐστηρότητος καὶ ἐπιτυχόντες, δὲν ἠξιώθησαν καὶ οὗτοι νὰ προαχθῶσιν, ἀφοῦ εἰς ἅπαντα ἀνεξαίρετως τὰ ἄλλα συντάγματα κατὰ τὸν Μάρτιον ἐγένοντο προδιδασμοί. Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε δίκαιον καὶ μακαρίζει τὸν ζῆλον τῶν διακρινόμενων τούτων νέων ἐν τῷ στρατῷ διὰ τὴν ἱκανότητα αὐτῶν καὶ φιλοτιμίαν, ἐπὶ πολὺν μάλιστα χρόνον ὑπηρετούντων. Βλέποντες δὲ ἦδη νὰ καταταλαμβάνωνται αἱ θέσεις αὐτῶν ὑπὸ τῶν νεωστὶ προδιδασθέντων καὶ στερούμενοι τοιοιτοτρόπως τῶν ἀπαιτούμενων προσόντων ἐπὶ μακρὸν χρόνον, δὲν δύναται νὰ προσέλθωσι καὶ οὗτοι εἰς ἐξετάσεις καὶ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν Σχολήν.

Πολλοὺς ἐπικίνδους λέγουσιν οἱ ἐκ Μεθάνων ἐπανερχόμενοι ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖ σταθμάρχου κ. Π. Παζούρου. Χρίζομεν πολὺ, διότι ὁ κ. Παζούρος ἐκτελῶν μετὰ ζήλου καὶ εὐσυνειδήσεως τὰ καθήκοντά του, κατάρθωσε νὰ προσκτῇ σιτητὴν τὴν ἀγένην καὶ τὴν ἐκτίμησιν πάντων τῶν ἐν Μεθάνοις. Ὁ κ. Παζούρος εἶνε εἰς ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκεῖνων ἐνωμοταρχῶν, οἵτινες ἐνεκεν τῆς διανοητικῆς των ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἐντελοῦς πρὸς τὸ σῶμα αὐτῶν ἀφροσύσεως κατέστησαν τὸ σέμνωμα τῆς χωροφυλακῆς καὶ πολῦτιμοι παράγοντες διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Α. Κ.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Γεώργιος Δαρόπουλος νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας ὅπως λάβῃ ἐπιστολήν του.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ἐκαστος, κατὰ δὲ τὸ πλάτος ἐν μέτρον καὶ 30—40 ὄψεκατ. Τὸ δὲ ὕψος τῶν στύλων τούτων δέον νὰ υπερβαίνῃ ὀλίγον τὸ ὕψος τῆς διακλαδώσεως τῶν κλημάτων, ἢ δὲ ὑπερβάσις αὕτη νὰ εἶναι ὀλιγωτέρα εἰς τοὺς πρὸς μεσημβρίαν τῆς σειρᾶς 3 πασσάλους, τοῦτέστι νὰ ὦσι βραχύτεροι. Τούτου τελεσθέντος καὶ βεβαιωθείσης τῆς στερεότητος καὶ ἀσφαλείας τῶν στύλων, λαμβάνονται 2 ράβδοι σιδηρᾶι πάχους 16—18 χιλιοστημ. καὶ μήκος 12 περίπου μέτρων καὶ τοποθετοῦνται ὀριζοντιῶς καὶ κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἐπὶ τῶν πασσάλων, μεθ' ὧν συνδέονται δι' αὐλακος, ἢ ὀπῆς ἢ κρίκου κλπ. μετὰ τῶν ἄκρων αὐτῶν διὰ νὰ συγκρατῶνται οὕτως ἀμοιβαίως ὅσον τὸ ἐρικτὸν στερεώτερον. Ἐν συνόλῳ τὸ ἀπλοῦν τοῦτο κατασκευάσμα ἀποτελεῖ τὸ στήριγμα τῶν ἀποξηρανητῶν δοχείων τὰ ὁποῖα ἀνὰ 14 τοποθετοῦνται συνηνωμένα κατὰ μήκος ἐπὶ τῶν δύο σιδηρῶν ράβδων καὶ προσδένονται διὰ τῶν, ὡς ἐρρέθη, εἰς τὰς 8 μεγάλας ὀπὰς εὐρισκομένων ἐκ τῶν προτέρων ασυρμάτων ἢ ἀσπάγγων ἐπὶ τοῦ σημείου ἀκριβῶς ἐνθα αἱ ὀπαὶ συμπίπτουσι μὲ τὰς ράβδους, καὶ ἐπειδὴ οἱ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος στύλοι εἰσὶ κατὰ τι βραχύτεροι τῶν ἄλλων, ἐπόμενον εἶναι, πάντα τὰ δοχεῖα μὲ τὴν ἀγύριστον πλευράν πρὸς βορρᾶν φέροντα, νὰ ἔχωσι μικράν πρὸς μεσημβρίαν κλίσιν, ἥτις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐκροὴν τοῦ ὕδατος τῆς βροχῆς, βοηθουμένη καὶ ὑπὸ τῶν αὐλακώσεων τῆς λαμαρίνας, ὡς καὶ διὰ τὴν ὅσον περισσότερον ἐκθεσιν τῶν σταφυλῶν πρὸς μεσημβρίαν.

Κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν τμηματικῶς, ἢ μᾶλλον στρεμματικῶς ὀποθέτησιν τῶν δοχείων, γίνεται καὶ ὁ τρύγος, ὀριζομένων δι' ἑκαστον τμήμα τῶν ἀπαιτούμενων τρυγητῶν. Εὐρισκομένων τῶν δοχείων εἰς τὸ κέντρον τοῦ στρέμματος, οἱ ἐργάται κόπτουσι σταφυλάς ἐκ τῶν περὶ αὐτὰ κλημάτων, ἃς ἀπλόνουσιν καθ' ἣν εἰς τὰς τζιβίερας τάξιν. Οὕτως ὁ τρυγητὸς θὰ περιορίζεται τμηματικῶς ἐκτὸς μικροῦς ἐκ τοῦ κέντρου περιφέρειας καὶ ἐπειδὴ ἡ παραγωγή ἐνὸς στρέμματος ἀναλογεῖ περίπου μὲ τὴν χωρητικότητα 42 ἀποξηρανητῶν δοχείων, ὁ τρύγος ἐπαναλαμβάνόμενος ἐπὶ τρεῖς φορές, (τρία χέρια) καθ' ἃ ἐκλέγονται αἱ ὀριμότεραι σταφυλαί, διαρκεῖ ὡς ἐγγύστε ἐν ὅλῳ μόνον 15 ἡμέρας, ἥτοι 5—6 ἡμέρας ἐκαστὴν φοράν, ἐνθ' ὡς γνωστὸν, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα ὁ μέτος ὅρος εἶνε 9—10 ἡμέραι, ἥτοι τρεῖς περισσότερον ἡμέραι. (Ἀκολουθεῖ)

Δ. Χριστίνης.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἡ ἡλικία τῶν πτηνῶν

Γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι πλείστα τῶν ἡμετέρων πτηνῶν δύνανται σχετικῶς νὰ ἀφικθῶσιν εἰς ὕψιστον γῆρας. Περὶ τοῦ κύκλου ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι δύναται νὰ βιώσῃ μέχρις ἡλικίας 300 ἐτῶν. Παραδείγματα τῆς μακροβιοτικῆς ταύτης ἀναφέρει ὁ κ. Νόβερν ἐν τῷ σπουδαιωτάτῳ συγγράμματι «Τὰ πτηνὰ τῆς Γερμανίας» ἀλλὰ καὶ πλείστοι ἕτεροι συγγραφεῖς ἐπιβεβαιοῦσι τ' ἀνωτέρω. Κατὰ δευτέρον λόγον ἔρχονται οἱ ἱερακεῖς παρετηρήθησαν πτηνὰ τῆς οἰκογενείας ταύτης, ἅτινα

ἀφίεντο ἄλλοις. Ἡμεῖς μὴ λαμβάνοντες οὐδὲν ὅλως ὅπ' ὅψιν τὴν διακοπὴν ταύτην, ἐξ-
κολουθοῦμεν τὴν συνέχειαν τοῦ ζητήματος, ἣν
ἀπὸ πολλοῦ εἶχομεν δώσει πρὸς δημοσίευσιν.

Ὁ κ. Δαμαλάς γράφει ὅτι τὸ «καμελαύ-
κιον» ὡς καὶ ἡ «μίτρα», ἦτο ἀκάλυμπα τῶν
Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, ὅπερ ἔλαβον
μετὰ ταῦτα οἱ ἱερεῖς καὶ ποιήσαντες ὡς νῦν
ἔχει, ἀντεκατέστησαν δι' αὐτοῦ τὰ σκιάδια
ἅτινα πρότερον καὶ ἱκανὸν μετὰ τὴν ἄλωσιν
χρόνον ἔφερον.

Ἐχει καλῶς.
Δύναται ὁμῶς ἱστορικῶς νὰ εἴπῃ ἡμῖν ὁ
κ. Δαμαλάς πότε ἀκριβῶς οἱ ἱερεῖς μας
παρέλαβον ἀπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυ-
ζαντίου τὸ καμελαύκιον καὶ ἀντεκατέστησαν
δι' αὐτοῦ τὰ σκιάδια, ποῖον σχῆμα εἶχε τὸ
καμελαύκιον τοῦτο τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ οἱ
ἱερεῖς εἴτε «μετεποίησαν» αὐτὸ αὖς νῦν ἔχει;

Ἀντὶ πάσης ἄλλης ἱστορικῆς καὶ ἐτέρας αὐ-
θεντικῆς πληροφορίας, ὁ κ. Δαμαλάς ἀναφέρει
τὴν κατωτέρω παρὰδοσιν, ἣν δὲν ἀνέγνωσε
μόνος, ἀλλὰ γνωρίζει ἐκ διηγήσεως τοῦ κ.
Ψυχάρη 1) καὶ ὡς εἶπεν ὁ κ. Ψυχάρης εἰς τὸν
κ. Δαμαλᾶν, εἶχεν ἥδη ἀναγνώσει ὁ κ. Ψυ-
χάρης ἐν «ΒΙΒΛΙΩ.»

Ἰδοὺ τί γράει ὁ κ. Δαμαλάς: «Ἡ δὲ παρὰ-
δοσις εἶναι ὅτι ὁ Σουλτάνος [τίς ;] ἰδὼν τὸν
Πατριάρχην [τίνα ;] καὶ τὴν Σύνοδον ἐν ἐκ-
στρατείᾳ τινι, ἐξέλαβεν αὐτοὺς ὡς πρέσβεις
τῶν Ἑνετῶν καὶ ἠρώτησε περὶ αὐτῶν τὸν Βε-
ζύρην· μαθὼν δὲ τίνες ἦσαν διέταξε νὰ μὴ φέ-
ρῃσι πλέον τὰ σκιάδια, καὶ τότε κατεσχέ-
θησαν γενικῶς τὰ νῦν καμελαύκια, ἅτινα πρό-
τερον μοναχικὰ καλύμματα μᾶλλον ἦσαν.
Τοῦτο.—λέγει ὁ κ. Δαμαλάς.—μοὶ διηγήθη
ὁ κ. Ἀντόνιος Ψυχάρης ὅτι ἀνέγνω ἐν βι-
βλίῳ.»

Βεβίωας, ἂν εἶχομεν καὶ ἡμεῖς τὸ «ΒΙ-
ΒΛΙΟΝ» τοῦ κ. Ψυχάρη ἱστορικῶς καὶ ἀρ-
χειολογικῶς θὰ ἤμεθα εὐτυχεῖς, δυστυχῶς
ὁμῶς δὲν τὸ ἔχομεν, καὶ ἐπομένως δὲν δυ-
νάμεθα νὰ γνωρίζομεν οὔτε ὅσα ὁ κ. Ψυχάρης
γνωρίζει, οὔτε ὅσα οἱ πλησιάζοντες τὸν κ.
Ψυχάρην γνωρίζουσιν, ἡμεῖς τοῦτο μόνον θε-
τικῶς γνωρίζομεν ὅτι ἐὰν ἡμεῖς ἐλέγομεν τοι-
οῦτόν τι, μερικοὶ καλοὶ μας φίλοι [διότι δὲν
ἐλείψαν ποτε οἱ τοιοῦτοι] θὰ ἐγὰδουν τὸν κό-
σμον, ἡμεῖς ὁμῶς δὲν τὸν χαλοῦμεν, ἀλλὰ παρα-
πέμπουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν
τοῦ Μελετίου Τόμ. Γ'. σ. 467 ὅπως ἴδῃ ὁ
ἐπιθυμῶν ἐπὶ τινος Σουλτάνου καὶ ἀπὸ τίνος
Πατριάρχου οἱ ἡμέτεροι κληρικοὶ ἔπαυσαν ὁ-
ριστικῶς νὰ φορῶσι τὰ ΣΚΙΑΔΙΑ.

Ἐπειτα ὁ κ. Δαμαλάς, κατὰ τὴν ἀνω-
τέρω περὶ τούτου λέγει ὅτι ὁ Σουλτάνος διέ-
ταξε τοὺς ἡμετέρους κληρικοὺς νὰ μὴ φέρῃσι
πλέον τὰ σκιάδια καὶ τότε οἱ ἡμέτεροι παρέ-
λαβον αὐτὰ νῦν καμελαύκια, ἅτινα πρότερον
μοναχικὰ καλύμματα μᾶλλον ἦσαν ἀπὸ λοι-
πὸν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀπηγορεύθησαν τὰ
σκιάδια, πῶς οἱ ἡμέτεροι κληρικοὶ παρέλαβον

1) Ζητῶ συγγνώμην παρὰ τοῦ κ. τούτου,
δὲν χωρὶς οὐδὲν νὰ γνωρίζω ἀναμειγνύω εἰς
τὴν συζήτησιν ταύτην, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ τὸ ἔ-
φερον ἡ περίστασις.

ρηχθῇ, καθόσον δὲν φέρεται ἐπιστημονικὸν χρα-
κτῆρα, ἀλλὰ εἶναι λίαν ἀδύνατος διήγησις ὁ-
μοιάζουσα πολὺ πρὸς τὰς διηγήσεις ἐκείνας, ὡς
λίαν εὐχαρίστως ἀκούομεν παρὰ τὴν ἐστὶν
κατὰ τὰς μακρὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος, ὅτε ἔξω
βρέχει ὁ ἀσπράγξ.

Χάρων δὲ τῶν ἐπιθυμούντων ἱστορικῶς νὰ
γνωρίζωσι ὅτι πρὸ δύο περίπου αἰώνων μέχρι
τοῦ 1669 ἔπαντες οἱ ἡμέτεροι κληρικοὶ ὁσπια-
δοφόρουν ἀναφέροντες ἐκ τοῦ προχείρου τὰς
ἐξῆς ἱστορικῆς πληροφορίας. Εἰς τὸ «Εὐχο-
λόγιον, sive Rituale Graecorum» τοῦ Quaer-
ἐκδ. 1730. σ. 133, βλέπομεν τὸν Πατριάρ-
χην Βέκκον τῷ 1274 περιπατοῦντα καὶ εἰς
τὴν ἀριστερὰν χεῖρα φέροντα τὸ πατριαρχικὸν
αὐτοῦ ΣΚΙΑΔΙΟΝ.

Συμὸν δ' Θεσσαλονίκης (1430) εἰς τὸ
περὶ τῶν ἱερῶν χειροτονιῶν λέγει: «Τοῖνον οἱ
διάκονοι καὶ οἱ ἱερεῖς ὁμοίως ἱματίοις ἀνωθεν
ἐνδύονται ἄμφω, καὶ ἐπὶ κεφαλῇ τὰ ΣΚΙΑ-
ΔΙΑ καὶ λοιπὰ συνήθη φορέματα».

Ὁ μέγας Ἐκκλησιαρχὴς Σύλβεστρος ὁ
Σγουρόπουλος δ' ἐν ἐκτάσει τα περὶ τῆς ἐν
Φλωρεντίᾳ Συνόδου (1439) περιγράφει ἰδοὺ
τὴν λέγει ὁμιλίαν περὶ τοῦ Πατριάρχου ἐν τῷ
ἐν Βενετίᾳ ναφ τοῦ ἀγίου Γεωργίου. «Ἐψα-
λον δὲ τότε οἱ μοναχοὶ ἐσπερινὸν πολλὸν καὶ
φιλότιμον, εἰς δὲ ἵστατο ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ-
μεῖς μετ' αὐτοῦ· εἴτα ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα
καὶ περιεσκόπει τὸ ἀλτάριον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ
καὶ προσέταξε περιελθεῖν τὰ ΣΚΙΑΔΙΑ ἐκ
τῶν κεφαλῶν ἡμῶν καὶ περιελομεν. Hist.
concilii Florentini τμήμ. δ'. κεφ. 18».

Εἰς τὴν Turcograeciam τοῦ Κρουσίου βλέ-
πομεν τὴν εἰκόνα τοῦ τότε Πατριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως Ἱερεμίου τοῦ Β' (1572) ὁρῶν-
τος τὸ ΣΚΙΑΔΙΟΝ ὑπὸ τὸν τίτλον Effigies
Patriarchae Constantinopoli, ἐκδοσῆς τῆς
Βασιλείας σ. 106. Τὴν εἰκόνα ταύτην ἀνεθη-
μοσίευσεν καὶ εἰς τὸ περὶ οὐκὸν ἡ «Πανδώρα»,
Τόμ. IV' 1861 σ. 204 ὁ κ. I. Δε-Κιγάλας,
πλὴν ἐκτὸς τῆς εἰκόνης τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀνα-
φερόμενα εἰσὶν ὅλως ἀνεκρίβη καὶ ἀσυνέπαι-
στα.

Ὁ Ducange σύγγραφοις τῶν ΣΚΙΑΔΟΦΟ-
ΡΟΥΝΤΩΝ ἱερῶν, τῷ 1610 γεννηθεὶς, εἰς τὸ
Gloss. αὐτοῦ περὶ σκιάδιον λέγει: «pileus vi-
ris Ecclesiasticis ac Laicis communis apud
Graecos, δηλ. κοινὸς πῖλος παρὰ τοῖς Ἑλλήσι
τῶν κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν».

Κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν δὲ ἱστορίαν τοῦ
Μελετίου, Τόμ. Γ'. σ. 407, πρῶτος πα-
τριάρχης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁποῦ ἔπαυσαν
τὰ ΣΚΙΑΔΙΑ θεωρεῖται ὁ Μεθόδιος πρῶτον
Ἡρακλείας, προχρῆσθεις Πατριάρχης τῇ 3' Ἰα-
νουαρίου τοῦ 1669.

Φαίνεται ὁμῶς ὅτι καὶ ὀλίγον μετὰ ταῦτα
ἴσως ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ, ἐκ μακρᾶς συνηθείας
ἔφερον καὶ τὸ ΣΚΙΑΔΙΟΝ, διότι ὁ Ἀγγλὸς
Wheler ὁ τῷ 1875 τὸν Οἰκουμενικὸν Πα-

1. Ποῖαν ἐντύπωσιν προξενεῖ τὸ καμελαύ-
κιον τῶν ἡμετέρων κληρικῶν εἰς τοὺς ξένους
μυθᾶνομεν ἐκ τοῦ ἐξῆς. Ὁ De Amicis εἰς
τῶν διασημοτέρων συγγραμμάτων Ἰταλῶν συγ-
γραφῶν ἐπιβιβασθεὶς ἐπὶ ἀτμοπλοίου ἐκπλη-
τος ἠρώτησε πρὸς αὐτὸν ὁ ὁποῖος εἰς τὴν
κεφαλὴν του ἔχει ἐν μέτρῳ αἰτοῦ; ἠσώχασε
τῷ εἶπεν εἶναι «Ἐλλήν ἱερεὺς».

Ἐνοικίασεν τὸ ἀνω πατώμα οἰκίας
καίμενης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου περιέχον 6 δω-
μάτια πλυσταρεῖον καὶ ἅπαντα τὰ χρειώδη
δι' οἰκογενεῖαν.

Πληροφορεῖ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Χθὲς συνεδρίασεν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ τὸ Στρα-
τολογικὸν Συμβούλιον θεωρήσαν πολλὰς αἰτή-
σεις κληρωτῶν περὶ ἀπαλλαγῆς.

— Διὰ Β. Δικτάγματος διωρίσθη ὑπαξι-
στής τοῦ ἐνταῦθα φρουραρχείου ὁ λοχαγὸς κ.
Θ. Μακρόπουλος.

— Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνόμασεν ἀξίω-
ματικὸς τῆς Ἀκαδημίας τοὺς κκ. Γιοτλάν,
μηχανικὸν τῆς ἐν Ἑλλάδι γαλλικῆς ἀποστο-
λῆς, καὶ Πρεσβυτέρου φροντιστὴν προσκεκολλημέ-
νον ἐπίσης παρὰ τῇ ἐν Ἑλλάδι ναυτικῇ ἀπο-
στολῇ.

— Ἐκ τῶν ἐνεργηθειῶν μέχρι τοῦδε ἀ-
ναγκαζῶν ἐν τῇ Ἀκρόπολει ἀνεκαλυφθῆσαν κα-
θολοκληρίαν τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ τῆς Πολιά-
δος Ἀθηνᾶς, δὲ εἶχον ἐμπρῆσαι οἱ Πέρσαι κατὰ
τὰ μνηδία.

— Διὰ Β. Δικτάγματος ἡ εἰσοδος εἰς τὰ
Μουσεῖα καὶ τὴν Ἀκρόπολιν εἶνε τοῦ λοιποῦ
ἐλευθέρως εἰς πάντας οὐ μόνον κατὰ Σάββατον
καὶ Κυριακὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς τῆς
ἐβδομάδος ἡμέρας ἀνευ πληρωμῆς εἰσιτηρίου.
Ἐν τῷ αὐτῷ δικτάγματι καθορίζονται καὶ αἱ
μεγάλαι ἐορταί, 18 ἐν ὅλῳ, καθ' ὅς τὰ Μου-
σεῖα καὶ ἡ Ἀκρόπολις μένουσι κλειστὰ δι' ὅ-
λης τῆς ἡμέρας.

— Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Γραβίας ὁ βαμβα-
κοσκίλλῃς ἐπλημύρισε τὴν περιφέρειαν. Γίνε-
ται δοκιμὴ εἰς διάφορα μέρη πρὸς καταστρο-
φὴν τοῦ σκόληκος νῦν ὅτε εἶναι ἔτι χρυσάλλις
διὰ μέσου ἐπιτυχόντος, ὡς λέγουσιν ἐν Ῥωσ-
σίᾳ· ἀλλὰ τὸ μέσον τοῦτο εἶναι περιωρισμένον,
ἐν ᾧ ἡ συγκομιδὴ σοβαρῶς κινδυνεύει.

— Ἀποδιδώσας ἐκζητήσιν χθὲς ὁ Ἐφρο-
νὸς Φελίπ, εἰς τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐχόντων
τὸ γνωστὸν κατ'ἀστημὴ Εἰλιππε frères. Τὴν
κηδεῖαν παρεκολούθησε πλῆθος ἐμπόρων καὶ
ἄλλων πολιτῶν τιμώντων τὴν ἀγαθὴν μνή-
μην τοῦ μακαρίου.

— Ὑπ' ὅψει ἔχομεν τὸ πρόγραμμα τοῦ
προσέχοντος σχολικοῦ ἔτους τοῦ ἰδιωτικοῦ λυ-
κείου τῶν κ. κ. Δ. Παπαγεωργίου καὶ Π. Κου-
τουζή διὰ τὸ προσέχεις σχολικὸν ἔτος. Ἐν τῷ
προγράμματι τοῦτω οἱ διευθύνται ἐπαγγέλ-
ονται, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων βελτιώσεων, ὅπως
ἡ παιδευτικὴ καὶ διδασκαλία γίνεσθαι πλή-
ρης, τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἰδιαίτερον μαθήματος
τῶν γραφικῶν ἀσκήσεων καὶ τῆς ἀπαγγε-
λίας, πληροῦτες σπουδαιότητα τῆς ἑλληνικῆς
ἐπικρατοῦστος διδασκαλίας τοῦ συστήματος. Διδά-
σκαλον δὲ τοῦ μαθήματος τούτου προσέλαβον
τὸν κ. Ἀριστοτέλην Κουρτίδην, οὗτινος ἡ
περὶ τὸ λογοτεχνικὸν τῆς παιδευτικῆς μέρος
ἐμπειρία εἶνε κοινὴ ἀνεγνωρισμένη. Οἱ κ. κ.
διευθύνται εἶνε παντὸς ἐπαίνου ἀξιοὶ ἰδίως διὰ
τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τελευταίου μαθήματος, οὔ-
τινος ἡ ἑλλειψὶς ἐκ τῶν σχολείων ἀποτελεῖ
χάσμα μέγα ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ συστήματι
καὶ μίαν τῶν κυρίων αἰτιῶν τῆς χαλότητος
τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδεύσεως.

τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἐνωμοτορχῶν, οἵτινες ἐ-
νεκεν τῆς διανοητικῆς τῶν ἀναπτύξεως καὶ
τῆς ἐντελοῦς πρὸς τὸ πῶμα αὐτῶν ἀφροσύσεως
κατέστησαν τὸ σέμνωμα τῆς χωροφυλακῆς καὶ
πολύτιμοι παρὰγοντες διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.
Α. Κ.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Γεώργιος Δαούπουλος
νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας ὅπως λάβῃ ἐπι-
στολὴν του.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Πρὸς ταχυτέραν τοῦ συνήθους ἀποξή-
ρανσιν τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἐντὸς τῶν
σταφιδῶν καὶ πλήρη ἀσφάλειαν
αὐτοῦ ἐκ τῆς βροχῆς κατὰ τρόπον
φυσικόν, οἰκονομικόν, εὐκόλον κλπ.

Ἡ μέθοδος αὕτη ἀναλόγως τοῦ δὲν προ-
τίθεται σκοποῦ, ὅστις διπλοῦς τυγχάνει, δικαι-
ρεῖται εἰς δύο διακεκριμένα, πλὴν συναφῇ
μέρη.

Α'. Εἰς τ' ἀποξηραντήρια δοχεῖα καὶ
Β'. Εἰς τὸν τρόπον τῆς τοποθετήσεως
τούτων ἐντὸς τῶν σταφιδῶν.

Περὶ δοχείων. Ταῦτα γινόμενα ἐκ τεμα-
χίων λαμαρίνας αὐλακωτῆς γαλθανισμένης,
ἐχόντων μῆκος 3 μέτρ. καὶ πλάτος 80 ὕφε-
κατ. ἔως ἐν μέτρον, κατασκευάζονται εὐκόλως
τῇ συνδρομῇ ξυλίνης σφύρας δι' ἀναστροφῆς
τῶν ἄκρων αὐτῶν (εἰς περιθόρια) ἐκ τῶν τριῶν
πλευρῶν, εἰς τρόπον ὅστε νὰ σχηματίζωνται
ἐπιμήκη πατάγια (ταβλά) τῶν ζαχαραπλα-
στῶν μετὰ τοῦτο ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας
ἀνοίγονται διὰ τρυπανίου ὅσαι μικρότερας τοῦ
ὅγκου τῆς ραγῆς χωρητικότητος εἰς ἀπόστασιν
ἀπ' ἑλλητῶν 8—12 ὕφεκατ. Ἐκτὸς τῶν
κοσκινιδῶν μικρῶν τούτων ὁπῶν, προστίθεν-
ται ἔτι καὶ 8 μεγαλειότεραι ἀφιστάμεναι ἀνὰ
δύο κατὰ μῆκος τῶν γωνιῶν τῶν δοχείων ἀπὸ
30—40 ὕφεκατ. Ὁ πριονισμὸς τῶν μὲν μι-
κρῶν καὶ πολλῶν ὁπῶν εἶναι διττός· πρῶτον,
νὰ εἰσδῇ καὶ κυκλοφορῇ δι' αὐτῶν ὁ ἀήρ,
καὶ δεύτερον νὰ γείνηται ἡ ἐκροή ἡ μᾶλλον
ἡ ἀποστράγγισις τοῦ ὕδατος τῆς βροχῆς, συν-
τελουμένης εἰς τοῦτο καὶ τῆς κλίσεως, ἥτις δέον
νὰ δίδεται εἰς τὰ δοχεῖα κατὰ τὴν τοποθέ-
τησιν αὐτῶν, ὡς παρακατιῶν γενήσεται λόγος,
τῶν δὲ 8 μεγαλειότερων εἶναι νὰ διέρχεται δι'
αὐτῶν σύρμα ἢ σπάγγος χρησιμεύων νὰ συγ-
κρατῇ προσδεσνόμενος τὰ δοχεῖα εἰς τὸ ἐφ' οὗ
θὰ στηρίζωνται μέρος.

Περὶ στηριγμάτων κλπ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ
στηρίγματα καὶ τὸ μέρος, ἐφ' οὗ ταῦτα τοπο-
θετοῦνται, εἶναι ἐπίσης ἔργον καθ' ὅλοκληρίαν
ἀπλοῦν καὶ εὐκόλον. Ἐπὶ ἐκτάσεως 20 στρεμ.
π. χ. σταφιδάμπελου ἐκλέγονται εἰς τὸ κέν-
τρον ἐκάστου στρέμματος 20 σειραὶ κλημά-
των τὴν μεσοκρήνην ἔχουσιν ἐκθέσιν μετὰ
τοῦτο, εἰς τὸ κέντρον ἐπίσης ἐκάστης σειρᾶς
ἐμπηγνύονται στερεῶς εἰς 6 ἐκατέρωθεν αὐτῆς
θέσεις 6 πάσσαλοι ἢ μᾶλλον δοκοὶ χονδροὶ
καὶ στερεοὶ ἐκ ξύλου, ἀντέχοντες εἰς τὴν ἐ-
πὶ τῆς ὑγρασίας, ἢ καὶ ἐκ σιδήρου, ἀπέ-
χοντες κατὰ μὲν τὸ μῆκος 6 περίπου μέτρα

Ἡ ἡλικία τῶν πτηνῶν

Γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι πλεῖστα τῶν ἡμε-
τέρων πτηνῶν δύνανται σχετικῶς νὰ ἀφίχθω-
σιν εἰς ὕψιστον γῆρας. Περὶ τοῦ κύκλου ἐπι-
κρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι δύναται νὰ βιώσῃ μέ-
χρις ἡλικίας 300 ἐτῶν. Παραδείγματα τῆς
μακροβιοτικῆς ταύτης ἀναφέρει ὁ κ. Νέυμαν
ἐν τῷ σπουδαιωτάτῳ συγγραμμάτι «Τὰ πτηνὰ
τῆς Γερμανίας»· ἀλλὰ καὶ πλεῖστοι ἕτεροι συγ-
γραφεῖς ἐπιβεβαιῶσιν τ' ἀνωτέρω. Κατὰ δεύ-
τερον λόγον ἔρχονται οἱ ἱεράκες· παρατηρή-
θησαν πτηνὰ τῆς οἰκογενείας ταύτης, ἅτινα
ἀφίχθησαν εἰς ἡλικίαν 168 ἐτῶν. Εἰς ὁμοίον
σεβαστὸν γῆρας, ἢ καὶ ἔτι βαθυτέρον ἀφικνου-
οἱ γύπες καὶ οἱ ἀετοί. Οὕτως ἀπεβίωσεν ἐν
ἔτει 1719 εἰς βασιλικὸς ἀετὸς, ὅστις πρὸ 104
ἐτῶν εἶχε συλληφθῇ, καὶ ὅστις ἐννοεῖται ἔ-
ζησε μακρὰν σειρὰν ἐτῶν πρὸ τῆς αἰχμαλω-
σίας του. Περὶ οὐκ ἐπὶ τῆς γύψ, συλληφθεὶς
κατὰ τὸ ἔτος 1706, ἀπεβίωσεν ἐν τῷ παρὰ
τὴν Βιέννην θηριοτροφείῳ τοῦ Schönbrunn
ἐν ἔτει 1824· ἔζησεν ἄρα 118 ὅλα ἔτη ἐν
αἰχμαλωσίᾳ. Ὁ διάσημος φυσιοδίφης Σιντς
ποιεῖται μνησκὸν περὶ τινος γυπαετοῦ, δὲν ἡδύ-
νατό τις συνήθως νὰ συναντήσῃ καθήμενον ἐπὶ
τινος βράχου ἐν μέσῳ τοῦ βορείου παγωμένου
Ὠκεανοῦ παρὰ τὸ Γρουνδελᾶλδ, καὶ δὲν ἀνα-
μιμνήσκονται, ὅτι εἶχον ἤδη παρατηρήσει
καθήμενον εἰς τὸ ἔθιον μέρος παιδιόθεν ἔτι οἱ
γνησιαῖοι τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν ἐκεί-
νων.

Ἀλλὰ καὶ περὶ ψιττακῶν ἀφηγοῦνται, ὅτι
διήγαγον ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὑπὲρ τὰ 100 ἔτη.
Καὶ τὰ εἰς τὴν τάξιν τῶν νησοσιδῶν ἀναγώ-
μενα ἐλασματόρκαμα πτηνὰ, ὡς καὶ εἰδὸς τι-
χηνῶν, βιοῦσιν ὑπὲρ τὰ 120 ἔτη. Ὁ τοσοῦ-
τον ὑπὸ πάντων ἀγαπητὸς ἀγγελιαφόρος τῆς
ἀνοίξεως ὁ μικρὸς κόκκυξ (κόκυκος) ἀφικνεῖται
ἐπίσης εἰς ἀξιόσεβαστον γῆρας. Λέγεται, ὅτι
κάτοικοι χωρίου τινὸς τῆς Γερμανίας ἤκουον
κατὰ συνέχειαν ἐπὶ 52 ἔτη ἐν τῷ αὐτῷ ἄλ-
σει τὰ κελαδημάτα τοιοῦτου τινὸς πτηνοῦ,
ὅπερ διακρίνεται, ὅτι ἦτο τὸ αὐτὸ, ὡς ἐκ τῆς
ἰδιορρυθμοῦ φωνῆς του. Ὅτι οἱ μελανόπτεροι
κόρακες εἰσὶ πτηνὰ μακροβιότατα, τὸ γνωρίζο-
μεν ἐκ πολλῶν μύθων. Ὁ φυσιοδίφης Νέυμαν
διεσχυρίζεται, ὅτι δύναται τὰ ἐν λόγῳ ἀρ-
πακτικὰ πτηνὰ νὰ ζήσωσιν ὑπὲρ τὰ 106 ἔτη·
περὶ δὲ τῆς κίσεως ὑπάρχουσι παραδείγματα,
ὅτι διήγαγον ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὑπὲρ τὰ 35 ἔτη.
Ἐν ἐλευθερίᾳ ἐννοεῖται ὅτι ζῶσι πολὺ περισ-
σότερον. Ὁ ἀλέκτωρ ζῇ 15—20 ἔτη, ὁ φα-
σιανὸς δύναται νὰ παρατείνῃ τὸν βίον του
ἐπὶ 15 ἔτη, ἢ δὲ περισσεύει ἐπὶ 10 ἔτη.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τὰς γενεμέναις
ἐπὶ τῶν μικρῶν καλλικελάδων πτηνῶν μας
ζῶσι ταῦτα 8—15 ἔτη.

Ἡ ἀηδὼν δύναται νὰ διάγῃ ἐν αἰχμαλωσίᾳ
τὸ πολὺ 8—10 ἔτη, ὁ δὲ κόσσυφος 12—15
ἔτη· οὐχ ἥττον ὁμῶς εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ
πτηνὰ ταῦτα ἐν ἐλευθερίᾳ ζῶσι περισσώτερον
χρόνον. — Ὁ σύντροφος τῶν αἰθουσῶν μας,
τὸ τοιοῦτον διὰ τῶν κελαδημάτων τέρ-
πον ἡμᾶς κανάριον, βιοῖ ἐπὶ 12—15 ἔτη·
ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι του ὅμως, ἐν ταῖς Καν-
ναρίσις νήσοις, εὐθὺς φέρεται καὶ χρῶμα μᾶλ-
λον πρασινωπὸν, ζῇ μακρότερον χρόνον.

Γυνή πωγωνοφόρος

Ἡ σκηνή ἐν Μιλάνῳ. Νέα ἐκφυγὰς ἐκ τινος οἰκίας ζητοῦσα βοήθειαν.

Ἴδού τί συνέβαιναν·

Ἀνὴρ πεντηκοντούτης, μαῦρον ἔχων πώγωνα, ἐδίωκε νέαν δεκαεξέτιδα, τὴν Ἑρνεστίναν Μορελλύ. Ἡ νέα κατελήφθη ὑπὸ τοιούτου τρόμου, ὥστε εἰσῆλθεν εἰς τὴν πρώτην παρατυχοῦσαν οἰκίαν, καὶ ἤρξατο κραυγάζουσα καὶ ζητοῦσα βοήθειαν. Ἀλλ' ὁ πωγωνοφόρος ἐξηκολούθει διώκων πάντοτε τὴν Ἑρνεστίναν.

Χωροφύλαξ τις ἀκούσας τὰς κραυγὰς τῆς νέας εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐξήτασε περὶ τίνος πρόκειται καὶ διέταξε τὸν πωγωνοφόρον ν' ἀποσυρθῇ.

Ἀλλ' οὗτος ἀπήντησεν·

— Ἐγὼ λόγους ν' ἀκολουθῶ τὴν Ἑρνεστίναν. . . Καταλαμβάνετε, ὅτι μία μητέρα. . .

— Ἀλλ' ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ μητρός! ἀνέκραξεν ὁ χωροφύλαξ. Σὲ διατάσσω ν' ἀφήσῃς αὐτὴν τὴν νέαν ἡσυχον.

— Τότε, μάθε καὶ σὺ, ὅτι εἰμαι ἡ μητέρα τῆς Ἑρνεστίνας.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ πωγωνοφόρος ἔρριψε κατὰ γῆς τὸν ψευδὴ αὐτοῦ πώγωνα.

Ἦτο πράγματι ἡ μήτηρ τῆς Ἑρνεστίνης μετεμφισθεῖσα διὰ τὴν ἐπιτηρήσῃ.

Ἡ μήτηρ λαβοῦσα τὴν θυγατέρα της ἀπὸ τῆς χειρὸς ἐπέβη ἀμάξης καὶ ἀνεχώρησεν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΣΥΡΩ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ
ΔΙΟΝ. Ι. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Παρά τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ
παραπλεύρως τοῦ πνευματοποιείου
τῶν Ἀδελφῶν Γενοπούλων

Ἐν τῷ ὑποκαταστήματι τούτῳ τοῦ γνωστοῦ ἐν Σύρῳ Ζαχαροπλαστείου, διὰ τὴν καλὴν ποιότητα καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένων λουκουμιῶν καὶ κομφετῶν τοῦ κ. Δ. Ι. Ζουμπουλάκη, πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς δὲ συγκριτικὰς τὰς κατὰ τὴν εἰδὴ ζαχαροπότητων.

Λουκουμία φουσκίου μετὰ βανίλλιας, βανίλιας, σοκολάτας, ἄνθους, ροδοζαχαρώδους, κανθαρινίου, μαστίχης, τριανταφύλλου, κωκοναρίου, ἀμυγδαλλοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων εἰδῶν.

Κομφέτα διὰ γάμους, βαπτίσεις κλπ. παρισυνῆς κατασκευῆς.

Τὸ εἰρημένον ὑποκατάστημα ἀρκεταὶ τῶν ἐργασιῶν του ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς 20ῆς τρέχοντος.

ΑΜΑΞΗΛΑΤΗΣ ὑπηρετήσας εἰς Εὐρώπην καὶ γινώσκων τὴν γαλλικὴν γερμανικὴν καὶ ρουμανικὴν, ζητεῖ θέσιν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

Une de moiselle Française disposante des plusieurs heures desir donner des leçons elle ferait, la promenade sans grandes pretentions.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ Γαλλίς, διαθέτουσα πολλὰς ὥρας, ἐπιθυμεῖ νὰ διδῇ μαθήματα ἀνευ μεγάλων ἀξιώσεων. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΚΡΗΤΗ

Πλησίον τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου Λαυρίου, δλίγον κάτωθι τοῦ καφερείου Ζούνη, ἠνεώχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Η ΚΡΗΤΗ

Μαγειρικὴ ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεγνωρισμένων τεχνιτῶν, καθαρότης ἐν πᾶσιν ἀξιοζήλευτος, ὑπηρεσία προθυμοτάτη, τιμὰὶ τοῖς πᾶσι προσιταί.

Πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ οἱ μέχρι τοῦ μεσουκτιοῦ ἀπολαμβάνοντες ἐν μουσικαῖς συναυλαῖς τὴν νυκτερινὴν δρόσον, δύνανται νὰ εὐρωσι **ΠΑΤΣΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ** καὶ **ΚΡΥΑ ΦΑΓΗΤΑ**.

Πωλεῖται Μακαρονομηχανή καινούργια, καὶ ἐστημένη ἐν Πειραιεῖ, μεθ' ὧν τῶν ἐπίπλων της, νεωτάτης κατασκευῆς. Ὁ θέλων νὰ ἀγοράσῃ αὐτὴν ἀς ἀποταθῇ εἰς τὸ Κατοπτροπωλεῖον Ἐγκατόχειρος τοῦ κ. Γ. Πατύχα, ἢ εἰς τὸ χρυσοχοεῖον Κροντηρᾶ καὶ Ἀντωνοπούλου, ὁδὸς Αἰόλου, ὅπως πληροφορηθῇ λεπτομερῶς, καθὼς καὶ περὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς, ἐδθηνοτάτης οὗσης.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Καπνοπωλεῖον μεθ' ὧν τῶν ἐν αὐτῷ, εἰς κεντρικὴν θέσιν, ἔχων κάτωθι ὑπόγειον εὐρύχωρον. Καταλληλότερον τὸ σύνολον διὰ Παντοπωλεῖον. Ἐνοίκιον λίαν συγκαταβατικόν. Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τῷ κ. Α. Κοντογόνῳ ὁδὸς Ἀχαρνῶν, ὡς καὶ παρὰ τῷ ἀπέναντι τοῦ Φωτογραφείου Π. Μωραῖτου χαρτοπωλεῖον τοῦ ἰδίου.

ΑΔΕΥΡΑ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Δ. Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΩΘΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 9

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταστήματι διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Θεοδορακοπούλου ἐκμισθῶσαν ἐσχάτως ἐξ Ὀδησοῦ καὶ Οὐγγαρίας ἄλευρα Α' καὶ Β' ποιότητος, πωλούμενα χονδρικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς. Τὸ ἀνωτέρω κατάστημα ἀναλαμβάνει καὶ οἰκονομικὰ παραγγελίας.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ

ΜΙΧΑΝΗ δυνάμεις δύο ἵππων ἐργαζομένη καὶ δι' αἰμοῦ πωλεῖται εἰς μετρίαν τιμὴν. Πληροφορίαι δίδονται ἐν Πειραιεῖ παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. Γκιλλῆ ἀπέναντι τοῦ τελωνείου.

ΝΕΟΣ ἠθικὸς καὶ μετὰ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ νὰ ὑπηρετῇ ἐν οἰκίᾳ ἢ ἐν γραφείῳ, ἢ ἐν ἄλλῳ καταστήματι, καὶ νὰ ἔχῃ καιρὸν νὰ ἀκολουθῇ μαθήματα.

Ὁ κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΕΑΣ** ἡνέωξε **τραπεζικὸν καὶ προσεξοφλητικὸν** γραφεῖον ἐν ταλαιμῶν δημοσίῳ καὶ δανείῳ ἐπὶ ἐνεχῶρι, παραπλεύρως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ ἀπέναντι τοῦ κήπου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡφαιστοῦ καπνοπωλεῖον ἢ **ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ** τοῦ Σταύρου Καλπούζου μετεκμισθῆναι εἰς τὸ ἀνωθεν μέρος, πλαγίως τοῦ καπνοπωλείου Π. Παντοπούλου καὶ ἀπέναντι τοῦ παντοπωλείου Δ. Κέκασου.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ

ΕΙΔΙΚΩΣ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΥΡΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Ὁ χειρουργὸς κ. (Ε. Καλλιωνίδης) εἰδικὸς ἀσχοληθεὶς ἐν Παράσις εἰς τὴν θεραπείαν τῶν **χειρουργικῶν** ἐν γένει νοσημάτων καὶ τῶν **ουροποιητικῶν** (λίθοι τῆς κύστεως—παθήσεις τῆς κύστεως καὶ τῆς οὐρήθρας—στενώματα κτλ.) καὶ **γεννητικῶν** (ὄγκοι τῆς κοιλίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων), δέχεται τοὺς ἐκ ποιούτων **χειρουργικῶν** νοσημάτων πάσχοντες καθ' ἑκάστην, ὥρα 8—9 π.μ. καὶ 3—5 μ.μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὁδὸς Αἰόλου παρὰ τὴν Χρυσόσπηλαιώτισσαν.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ὁδὸς Αἰόλου ἀντικρὺ τοῦ φωτογραφείου τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας Π. Μωραῖτου.

ΧΑΒΙΑΡΙ ΓΕΛΒΑΣ

Α'. ποιότητος **δρ. 20 ἢ ὀκτὼ**
Β'. » » **16**

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΟΦΘΑΛΜΩΝ

Ὁ ὀφθαλμοπλάστης κ. Γελαδάκης δέχεται ἀσθενεῖς ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν 7—9 π.μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του κειμένη ἀπέναντι τοῦ φαρμακείου Κατακουζηνῶ ὁδὸς Πατησίων.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Τῆς εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου
Ἐπὶ διαφορῶν νομικῶν ζητημάτων.

Ὅτε μέχρι πρὸ μικροῦ διετέλουν παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεῖς οἱ ἔξοχοι σοφοὶ νομομαθεῖς Προδεδέγναι καὶ Παπαδιαμαντόπουλος, αἱ διάφοροι τοῦ Κράτους ἀρχαί, δικαστικαί, διοικητικαί, στρατιωτικαί, ἐκκλησιαστικαί, οἰκονομικαί κλπ. δόξαντες παρουσιάζοντο αὐταῖς ζητήματα δυσκόλου ἢ ἀμφιβάλλου λύσεως, ἀπετείνοντο πρὸς τοὺς εἰρημένους νομομαθεῖς καὶ ὡς τοιούτους καὶ ὡς κατέχοντες τὴν ὑψίστην τοῦ Κράτους δικαστικὴν ἀρχὴν καὶ ἐζήτουν τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπὶ τῶν εἰρημένων ζητημάτων. Αἱ δὲ γνωμοδοτήσεις αὐτῶν διδόμεναι μετὰ μελέτην ἐγγράφοι καὶ ἡτιολογημέναι ἐθεωρήθησαν πάντοτε καὶ ἦσαν αὐθεντικαὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς τῶν γνωμοδοτησάντων ὁρᾶς ἐν τῇ δικαστικῇ λειτουργίᾳ καὶ ὡς ἐκ τῆς διακρίσεως αὐτῶν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν νομομαθῶν τοῦ Κράτους.

Τὰς γνωμοδοτήσεις ταύτας περισυλλέξας ὁ διακεκριμένος ἄλλοτε δικαστικὸς ὑπάλληλος κ. Κ. Ἀργυρόπουλος, ὁ νῦν βουλευτὴς Ἀνδρου, τακτοποιήσας αὐτὰς ἐπιμελῶς καὶ διατυπώσας εὐκρινῶς ἐπὶ κεφαλίδος ἐκάστης αὐτοῦ τὸ πραγματευόμενον ζήτημα, ἐξέδοτο μετ' ἀλφαριθμητικοῦ εὐρετηρίου ἐν δυὶ τόμοις ἐκ φύλλων τυπογραφικῶν πενήκοντα. Τὸ σπουδαιότερον καὶ χρησιμώτατον προφανῶς, οὐ μόνον τῷ δικαστικῷ, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἄλλῳ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας κλάδῳ, βιβλίον τοῦτο, τιμώμενον ἀντὶ δραχμῶν πέντε μόνον (ἡμιότεροι οἱ τόμοι), εὐρίσκειται παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις κ. Νέστορα καὶ Κωνσταντῖνον.

Εἰς τὸν ἀγοράζοντα ἄνω τῶν 300 δρ. φακέλλους, γίνεται ἔκπτωσης 10 0/0 ἐκ τοῦ ὀριζήσαντος συνολικοῦ.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΜΑΡΟΥΛΗ

(πρώην τεχνίτου τοῦ κυρίου Μ. Λίκερτ)
ὁδὸς Αἰόλου

Εἰς τὸ πρὸ τριετίας συστήθη καὶ εὐδοκίμως ἐργαζόμενον τοῦτο Ὁρολογοποιεῖον, κείμενον παραπλεύρως τοῦ Λαμποπωλείου τοῦ κ. Ἰζιρίκου καὶ ἀπέναντι τοῦ κουρείου Φιλίππιδου ἐπισκευάζονται ἐπιτυχῶς παντὸς εἶδους Ὁρολόγια. Ὁ κ. Γ. Μαρούλης ἐπὶ ἐξαστίαν δόκιμον διδάχθεὶς τὴν Ὁρολογοποιεῖαν παρὰ τῷ μακαρίτῳ Μ. Λίκερτ, ὑπόσχεται ἐργασίαν τελείαν καὶ τιμὰς μετρίας. Προσέτι δὲ ἀναλαμβάνει καὶ τὴν ἐπιτηρήσιν ἐτησίως Ὁρολογίων ἐν οἰκίαις ξενοδοχείοις κλπ.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΩΗΝ ΛΙΖΙΕ
ΗΔΗ Ι. ΔΕΣΣΕΝΙΕ

Μεγάλῃ πώλῃσις ὑφασμάτων, Ἐσθητῶν, Ἐπενδυτῶν, Πασματῶν κτλ. μετὰ μεγάλην ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν.

Πώλησις τοῖς μετρητοῖς.

Ὁ χειρουργὸς ἱατρός **Κωνσταντῖνος Π. Λάμπρος** ποιεῖ γνωστὸν, ὅτι ἀνέλαβεν ἐκ νέου τὴν πελατεῖαν τοῦ, δεχόμενος ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου κειμένη οἰκίᾳ του καθ' ἑκάστην (ὥρα 11 1/2 π.μ. μέχρι 1 1/2 μ.μ.) τοὺς χειρουργικὰ νοσήματα πάσχοντας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΦΑΚΕΛΛΩΝ

ΑΝΑΣΤ. ΚΟΝΤΟΓΟΝΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐν τῷ ῥηθέντι ἐργοστασίῳ καταργάζονται φακέλλοι διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων, ἀπὸ δρ. 3,70 ἢ χιλιάς μέχρι δρ. 25 καὶ ἄνω, εἰς διάφορα σχήματα καὶ χρώματα.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἐργοστασίῳ ἐκτυπῶνται παντὸς εἶδους ἐργασίαι διὰ διαφόρων χρωμάτων, ἥτοι: Μετοχῶν, Λαχείων, Συναλλάγματος, ἔντυπα τηλεγράφου καὶ σιδηροδρόμου. Προσκλητήρια γάμων, ὁμοῖα πένθημα καὶ Μνημοσύνων, ἀντὶ δρ. 10 τὰ ἑκάτον. Ἐπισκεπτήρια ἐν γένει ἀντὶ δρ. 2 τὰ 100. Ἐπίσης κατασκευάζονται **κουτῖα** διαφόρων εἰδῶν καὶ σχημάτων, ἐκ χαρτονίου, δεδεμένα διὰ στιλπνοῦ χάρτου διαφόρων χρωμάτων μετὰ λαβῆς πρὸς χρῆσιν διαφόρων ἐγγράφων, καὶ ὁμοῖα πέτσιναι καὶ πᾶνιναι. Στερεοτυπῶνται διάφορα ἀντικείμενα ἀνίκοντα εἰς ἐκτύπωσιν. Ἀριθμοῦνται Λαχεῖα, Μετοχῶν καὶ Κατάστιχα.

Παραγγελλαὶ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν δίδονται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις χαρτοπωλεῖον τοῦ ἰδίου ἀπέναντι τοῦ φωτογραφείου Π. Μωραῖτου, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ ὑποκατάστημα ἀδελφῶν Κοντογόνῳ παρὰ τῇ πλατεῖᾳ Θεμιστοκλέους κάτωθι τῆς οἰκίας Ἰωαννίδου.

Εἰς τὸν ἀγοράζοντα ἄνω τῶν 300 δρ. φακέλλους, γίνεται ἔκπτωσης 10 0/0 ἐκ τοῦ ὀριζήσαντος συνολικοῦ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΘΡΑΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΠΟΜΠΟΛΕΤΟΥ

Ὁδὸς Πανεπιστημίου παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Μαγειρικὴ ἀρίστη, οἶνοι ἐκλεκτοί

Περίβολος ἀνθώδης παρέχει δρόσον ἐαρινήν. Γεύματα δίδονται κατ' ἄτομα καὶ οἰκογενείας, εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος εὐάερα δωμάτια, ἔχοντα ἰδιαιτέραν εἴσοδον.

Ἵπηρεσία πρόθυμος, ἀκρα καθαριότης καὶ ἐκτακτοὶ περιπολῆται, εὐχαριστοῦσι τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ ξενοδοχείου τούτου.

ΣΤΗΘΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΗΤΟΙ

ΝΟΣΟΙ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ὁ ἱατρός κ.

ΣΠΥΡ. ΚΑΝΕΛΛΗΣ

Ἐν Παρίσις ἐπὶ τριετίαν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν παθολογίαν καὶ τὴν κλινικὴν σπουδὴν τῶν στήθικων παθῶν (πνευμονικῶν καὶ καρδιακῶν) **ΕΙΔΙΚΩΣ** ἀσχοληθεὶς, δέχεται τοὺς ἐκ τοιούτων παθῶν πάσχοντας ἀπὸ τῆς 8—9 π.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—5 μ.μ. ἐν τῷ οἴκῳ του κειμένῳ ἐν Νεαπόλει, ὁδὸς Πανακωτῶν ἀριθ. 52, πλησίον τοῦ βασιλικοῦ φαρμακείου Δηλ. Βαρούχα.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

14 Ιουλίου 1886.

ΔΑΝΕΙΑ		Ἀγορ	Πωλητ
6 ἑκατομ.	6 0/0	88	90
28 ἑκατομ.	9 0/0	270	273
28 ἑκατομ.	8 0/0	262	264
4 ἑκατομ.	8 0/0	237	240
26 ἑκατομ.	6 0/0	345	348
10 ἑκατομ.	6 0/0	175	178
60 ἑκατομ.	6 0/0	438	439
120 ἑκατομ.	5 0/0	342	343
170 ἑκατομ.	5 0/0	334	335
Ὁρολογία Ἐθνικ. Τραπεζῆς μετὰ λαχείου ἀνευ τοκοῦ.			
ΜΕΤΟΧΑΙ			
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς			
Πιστωτικῆς Τραπεζῆς		4130	4150
Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς		55	58
Μεταλλουργ. Λαυρίου		62 1/2	63
Σιδηρ. Ἀθηνῶν Πειραιῶς		79 1/2	80
Σιδηρ. Πύργου-Κατακύλου		285	288
Σιδηρ. Πειραιῶς-Ἀθην.-Πελοποννήσου		39	41
Τραπεζ. Ἡπειροδυναστείας			
Χρηματ. Ἐταιρία δ' Ἐρμῆς		70	73
Φωταερίου Ἀθηνῶν		110	115
Πυριτιδοποιείου		65	67
Δημόσια καὶ Δημοτικὰ ἔργα		42	44
Κωπαΐδος			
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκασάφραχτον		23, 88	23, 40
Ἀργ. Τουρκίας			
Ἀργ. Ἀγγλίας			
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ			
Ἐπὶ Λονδίνου	3)μ		
Ἐπὶ Παρίσιον	5)μ		
Ἐπὶ Τεργέστης			

γερμανικὴν καὶ ρουμανικὴν, ζητεῖ θέσιν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

Une de moiselle Française disposante des plusieurs heurs desir donner des leçons elle ferait, la promenade sans grandes pre-
tensions.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ Γαλλίς, διαθέτουσα πολλὰς ὥρας, ἐπιθυμεῖ νὰ διδῇ μαθήματα ἄνευ μεγάλων ἀξιώσεων. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ταλμάντων δημοσίου καὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ, παραπλευρῶς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ ἀπέναντι τοῦ κήπου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ ἐπὶ τῆς δόδου Ἡρακλείου καπνοπωλεῖον ἢ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ τοῦ Σταύρου Καλπούζου μετεκομίσθη εἰς τὸ ἄνωθεν μέρος, πλαγίως τοῦ καπνοπωλείου Π. Πανοπούλου καὶ ἀπέναντι τοῦ παντοπωλείου Δ. Κέκση.

εὐκρινῶς ἐπὶ κεφαλίδος ἐκείτης αὐτοῦ τὸ πραγματευόμενον ζήτημα, ἐξέδοτο μετ' ἀλφαριθμητικοῦ εὐρετηρίου ἐν δυὶ τόμοις ἐκ φύλων τυπογραφικῶν πενήκοντα. Τὸ σπουδαί-
ατον καὶ χρησιμώτατον προφανῶς, οὐ μόνον τῷ δικαστικῷ, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἄλλῳ τῆς δη-
μοσίας ὑπηρεσίας κλάδῳ, βιβλίον τοῦτο, τιμώ-
μενον ἀντὶ δραχμῶν πέντε μόνον (ἡμῶντες οἱ τόμοι), εὐρίσκεται παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις κ. Νάκη καὶ Κουρούλινῳ.

Παραγγελλίαι τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν διδόνται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις χαρτοπωλεῖον τοῦ ἰδίου ἀπέναντι τοῦ φωτογραφείου Π. Μωραΐτου, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ ὑποκατάστημα ἀδελ-
φῶν Κοντογόνη παρὰ τῇ πλατείᾳ Θεμιστο-
κλέους κάτωθι τῆς οἰκίας Ἰωαννίδου.

Εἰς τὸν ἀγοράζοντα ἄνω τῶν 300 δρ. φα-
κέλους, γίνεται ἐκπτώσις 10 0)0 ἐκ τοῦ ὀρι-
σμένου τιμολογίου.

Εἰκασάφρακτον Λίρα Τουρκίας Λίρα Ἀγγλίας	23, 28 23, 40
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ	
Ἐπὶ Λονδίνου	3)μ
Ἐπὶ Παρισίων	5ψ.
Ἐπὶ Τεργέστης	.

18-ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΧΡΟΝΟΥ ΑΘΗΝΩΝ - 18

ΕΛΒΙΕ ΔΕ ΜΟΝΤΕΠΕΝ

ΣΙΜΟΝΗ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

αἰματηρὰ νόξι

III.

— Περηκολοῦθον τὴν δανδοτοχίαν, ἥτις διέρχεται πρὸ τοῦ τάφου Κουραδίου... Αἶμα ρεῖσεν ὑπὸ τὴν θύ-
ραν εἶχε κατὰ πλάτος τὴν χιόνα... Ἐσπευσεν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἐπιστάτην, καὶ ἀμέσως προσκληθεὶς ἦλθεν ὁ ὑπεκτακτικὸς.

— Πῶς εὐρέθης τόσον πρῶτ' εἰς τὸ νεκροταφεῖον;

— Δὲν εὐρέθην τυχαίως... Ἀνέσυχος, διότι δὲν εἶδον ἐπανεληθῶσαν χθὲς τὴν ἐσπέρην τὴν Ζεννὺ, μετέβην κατὰ τὴν 8ην ὥραν εἰς Περ-Λασιζ...

— Ἡ Ζεννὺ ἔφερε σπουδαῖα ἔγγραφα;

— Ναί.

— Ὅποια;

— Σημείωσιν, τὴν ὁποίαν σοὺ ἐστειλλον, καὶ τὰς ἐ-
κατὸν χιλιάδας φράγκων εἰς τραπέζικα γραμματίαι.

— Τί ἔγινεν ἢ σημείωσις, τὴν ὁποίαν ἐγὼ κατέθεσα τὴν προτεραίαν εἰς τὸ σκηνώμα;

— Ἀνηράκη καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ... Ἐξήτασα διὰ τοῦ βλέμματός τοῦ ἐσωτερικὸν τοῦ τάφου... Τὸ σκηνώ-
μα ἦτο ἀνοικτὸν καὶ κενόν...

— Ὁ δὲ ἐκτακτικὸς ἐκ Λονδίνου ἀπεσταλμένος περὶ τοῦ ὁποίου ὠμίλεις πρὸ δλίγου;

— Σοὺ ἀνῆγγελα τὴν ἀφ' ἧς τοῦ διὰ τὴν παρελθού-
σαν νύκτα κατὰ τὴν μίαν πρωϊνὴν ὥραν... Ὅτι εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ σημειώσεις περὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Ἀρμάν-
δου Δαρβίλλ, τῆς ὁποίας ἀναμφισβότως θὰ ἐγίνετο κύριος...

— Κληρονομία; ἐπανελάθεν ὁ Λαρτίγγ.

— Μάλιστα.

— Μεγάλως;

— Δώδεκα ἑκατομμυρίων καὶ ἑκατοστῶν τινῶν χι-
λιάδων φράγκων.

— Ἀ! διὰ βόλε!

— Ὡραία περιουσία! δὲν εἶν' ἔτσι, φίλε μου;

— Βασιλικὴ περιουσία! Καὶ δὲν εἶδες αὐτὸν τὸν ἀπε-
σταλμένον;

— Ὅχι.

— Τί ἔγινεν;

— Ὁ δολοφόνος, τῆς Ζεννὺ, Στάλλ κατέλαθεν ἔσως καὶ τὸ μυστικὸν τοῦτο, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα...

— Τὸ πιστεύεις;

— Ἄν δὲν ἦναι πιθανόν, τοῦλάχιστον εἶναι δυνατόν...

— Ποῖος νὰ ἦναι ἄρα γε αὐτὸς ὁ δολοφόνος;

— Ἐσπασα τὸ κεφάλι μου διὰ νὰ τὸν μαντεύσω, ἀλλὰ μάτην... Οὐδὲν εὔρον.

— Νὰ μὴ μάς ἐπρόδωκεν ἢ Ζεννὺ;

— Τὸ ἔσκηφθην τοῦτο, ἀλλ' ἀπεδίωξα ταχέως αὐ-
τὴν τὴν ἰδέαν... Εἶναι ἀνικητὸν νὰ ὑποπτεύω τὴν Ζεννὺ ἐπὶ προδοσίᾳ... Ἡ δυστυχία, ἐλθοῦσα ἐκ Λονδίνου πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν, οὐδένα ἐγνώριζεν εἰς Παρισίους... Ἄλλως, ὁ βίαιος θάνατός της ἀποδεικνύει προδήλως ὅτι ἦτο ὁμοῦ καὶ ὄχι ἐνοχός.

— Νὰ μὴ περηκολοῦσθε καὶ παρεφύλαξε τις ἐκ Λον-
δίνου;

— Ὁ Μιχαὴλ Βρεμὸν μεταχειρίζεται ἀνθρώπους ἀσφα-
λεῖ... Ἀλλὰ νὰ μὴ διέπραξες σὺ καμμίαν ἀπερικοψίαν;

Μὲ οὐδένα ἔχω σχέσεις ἐν Παρισίοις καὶ διέρχομαι τὸν καιρὸν μου σπουδάζων ἐκ νέου τὴν μεγαλοπόλιν τὴν ὁ-
ποίαν δὲν εἶχον κατοικήσει ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας καὶ ἡ-
τις εἶναι σχεδὸν ἀγνώριστος... Ὅταν ζητῶ νὰ ὀδηγηθῶ ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις μου, περιπλανώμαι εἰς ὅλας τὰς συ-
νοικίας... Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐγγυῶμαι διὰ τὸν ἐαυτόν μου... Ἄλλ' ἐπανελάθωμιν εἰς τὴν ὁμιλίαν μας... Καὶ ὁ ἐκ Λον-
δίνου ἀπεσταλμένος;

— Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀμφιβάλλωμεν περὶ αὐτοῦ ἦτο ὁ πέντε τέσσαρα, ὁ Γουσταῖος Περριέ, ἄλλως λεγόμενος Ἰωνάθαν Οὐίλδ.

— Τέλος ἐν πράγματι εἶναι σάφες, θετικόν, ἀναμφισβή-
τητον, ὅτι ἡ Ζεννὺ Στάλλ ἐπιτηρεῖτο.

— Ἀλήθεια καὶ ἐκ τούτου τίποτε δὲν δύναμαι νὰ καταλάβω...

— Τέλος, ἀπειλούμεθα... Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν εὐρισκόμεθα ἐκτεθειμένοι εἰς δραστηρίαν ἐρεύνας τῆς ἀ-
στynomίας.

— Ὁ Βερδιέ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Οὐδεὶς ἐκ τοῦ μέρους τούτου φόβος... εἶπεν. Ἀδύνατον νὰ μὴ ὑποπτεύσῃ... Ἀλλὰ θὰ ζητήσῃ τὸν δολοφόνον...

— Καὶ ἂν συλληφθῇ καὶ εὐρεθῇ ἐπ' αὐτοῦ τὰ κλα-
πέντα ἔγγραφα, εἶπεν ὁ Λαρτίγγ, θὰ ἐνοχοποιηθῶμεν.

— Τοῦλάχιστον δυνάμεθα νὰ ἐνοχοποιηθῶμεν, ἀλλὰ νομίζω εὐκόλως ν' ἀποφύγωμεν τὸν κίνδυνον...

— Πῶς;

— Οὐδεὶς δύναται νὰ εὐρῇ ἐμὲ... Σὺ θ' ἀλλάξεις κατοικίαν καὶ ὄνομα... ἔχεις διαβατήρια χωρὶς ὄνομα;

— Ἡμῖς εἰς δωδεκάδα ἐθνικοτήτων... Ὅχι γίνω Ὀλλανδός.

— Καὶ ἀντὶ νὰ κατοικήσῃς εἰς ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἄτοπον, θ' ἀγοράσῃς ἢ θὰ ἐνοικιάσῃς μίαν οἰκίαν, θὰ

τὴν συσκευάσῃς καὶ θὰ ζήσης ἡσύχως, ἀναμένων τὰς διαταγὰς τοῦ Μιχαὴλ Βρεμὸν, εἰς τὸν ὅποιον θὰ γράψω τὰ συμβαίνοντα διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του καὶ νὰ συνδύσῃ νέον σχέδιον...

— Ἀδιόφορον, ἐψιθύρισε ὁ Λαρτίγγ, εὐρομεν πανουρ-
γότερον ἡμῶν, ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε ὑπέστημεν ἀπο-
τυχίαν ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας!... Τοῦτο εἶνε ταπεινω-
τικόν!...

— Ὅχι λάβωμεν τὴν ἀποζημίωσιν μας.

— Τί θὰ κάμουν τὸ σῶμα τῆς Ζεννὺ Στάλλ;

— Ὅχι τὸ φέρουν εἰς τὴν Μόργαν.

— Πιστεύεις, ὅτι θ' ἀναγνωρισθῇ;

— Πῶς θ' ἀναγνωρισθῇ, ἀφοῦ κἀνείς δὲν ἐγνώριζε τὴν Ζεννὺ εἰς Παρισίους; Ἐγὼ ἀδιοφορῶ περὶ τούτου.

— Περὶ τίνος λοιπὸν ἐνδιαφέρεσαι;

— Περὶ τοῦ Γουσταῖου Περριέ... Δὲν ἦλθε διόλου ἐδῶ... δὲν παρουσιάσθη πρὸς ἐμὲ, μὴ εὐρὼν σε κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ εἰς τὸν βόρειον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ὅπου σοὺ ἔγραφα νὰ μεταβῇς καὶ νὰ τὸν περιμείνης... Τί ἔγινεν ἄρα γε; Μήπως ὁ δολοφόνος τοῦ Περ-Λασιζ ἐφόνευσε καὶ αὐτόν;

— Τοιαύτη τις ὑπόθεσις, ἀνέκραξεν ὁ Λαρτίγγ, εἶνε τολμηρά!

— Πολὺ ὀλιγώτερον παρ' ὅσον φρονεῖς... Ἡ ὑπαι-
ξαρεθεῖσα σημείωσις ἀπὸ τὴν δυστυχίᾳ Ζεννὺ ἦτο σα-
φής... Ἀνέφερε τὴν ὥραν τῆς ἀφίξεως, τὰ χαρακτηρισ-
τητικὰ καὶ ὑπεδείκνυε τὴν σπουδαιότητα τοῦ μυστικοῦ, τοῦ ὁποίου ἦτο κομιστὴ... Ὅσα σκέπτομαι, τοσούτω θεωρῶ πιθανόν, ὅτι ὁ δολοφόνος τῆς Ζεννὺ παρεφύλαξε καὶ ἐφόνευσε τὸν Γουσταῖον...

— Ἀλλὰ τέλος πάντων, ποῖος νὰ εἶνε αὐτὸς ὁ δολο-
φόνος;

— Ἀνὴρ τρομερός, ἐμπειρότατος, σοὺ τὸ ἐγγυῶμαι, καὶ οὐδόλως μαθητευόμενος... Ἡ ἀστυνομία θὰ θέσῃ εἰς κίνησιν ὅλους τοὺς κατασκόπους τῆς... Ἀλλ' αὐτὸς εἰς μεγάλῃς θὰ τοὺς ἐμβάλῃ δυσχερεῖς, διότι θὰ ἔχη θαυμασίαν δεξιότητα.

— Ἀ! ἂν τὸν συνελθῶμεν, εἶπε μετ' ὑποκόφου φω-
νῆς ὁ Λαρτίγγ, τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσπινθηροβάλλουν ὑπὸ τὰς πυκνὰς βλεφαρίδας του, θὰ τὸν ἐτελειώσω!! θὰ τὸν ἐστραγγάλίσω μὲ τὰς χεῖράς μου.

— Μὴ βιάζεσαι! ἀπήντησεν ὁ Βερδιέ μειδιῶν μὴ τρέχει;

— Μήπως εἶνε δυνατόν νὰ μείνω ἡσυχός, ἀφοῦ σέ ἡ-
κουσα νὰ ὁμιλῇς διὰ τὰ δώδεκα ἑκατομμύρια... Δώδεκα ἑκατομμύρια τὰ ὅποια θὰ διανεμηθῶν με-
ταξὺ πάντων... Σχεδὸν δύο καὶ ἡμίση ἑκατομμύρια δι' ἑκάστον... Ἡ ἐργασία αὐτὴ θὰ ἦτο ἡ τελευταία...

— Ὅχι ἐγινόμεθα ὅλοι πλούσιοι καὶ θὰ ἡδυνάμεθα νὰ τελε-
ώμεθα ἡσυχῶς τὴν ζωὴν μας, οὐδὲν ἔχοντες νὰ φοβηθῶ-
μεν ἐκ τῆς ἀστυνομίας... Νὰ σκέπτομαι κατὰ καὶ νὰ μένω ἡσυχός ἀδύνατον!

— Ἐγὼ σκέπτομαι καὶ μένω ἡσυχός... Πρὸς τί νὰ ἀγανακτῶμεν, ἀγαπητέ μου; Ἄφες τὸν θυμὸν καὶ τὴν παραφορὰν, καὶ ἄς προσέχωμεν... Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν ἐπωφελῶς, πρὶν γνωρίσωμεν τὸν κλέπτην...

— Ὅχι τὸν γνωρίσωμεν ἄρα γε;

— Ὅχι τὸν γνωρίσωμεν ἀφελῶς...

— Ἀ! ἐὰν ἡδυνάμην νὰ τὸ ἐλπίζω...

— Δύνασαι... ὁφείλεις... Τὸ ἐναντίον εἶναι ἀδύνατον...

— Πῶς αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος τὸν ὅποιον ὑποθέτετε τόσο ἐπιδέξιν, θὰ προδοθῇ;

— Ὅχι προδοθῇ μ' ὅλην τὴν ἐπιδεξιότητά του, διότι κύριος τοῦ μυστικοῦ θὰ θελήσῃ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ... ἐκτὸς ἐὰν μὲν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰς ἐκατὸν χιλιάδας φράγκα, τὰ ὅποια ἔκλεψε ἐκ τοῦ τάφου τοῦ Κουραδίου καὶ δὲν καύσῃ τὰ ἄλλα ἔγγραφα... Τότε δὲν θὰ τὸν γνωρί-
σωμεν, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τίποτε νὰ φοβώμεθα ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἡ ὑπόθεσις τῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων θ' ἀκολουθήσῃ τὸν φυσικὸν δρόμον τῆς. Ὁ Μιχαὴλ Βρεμὸν, δὲν μάζῃ τὰ γενόμενα, θὰ σκεφθῇ καὶ θὰ δώσῃ διαταγὰς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κωδωνοκρουσία ἀντήχησεν εἰς τὸ πρῶτον δωμάτιον τοῦ οἰκήματος.

Οἱ δύο ἄνθρωποι ἐρίγησαν καὶ ἀντήλλαξαν ταχὺ βλέμμα.

— Τίς ἄρα γε νὰ σηκώσῃ; ἠρώτησεν ὁ Βερδιέ.

— Ὁ ὑπηρετὴς τοῦ ξενοδοχείου ἔσως... ἀπήντησεν ὁ Λαρτίγγ.

— Πρέπει νὰ βεβαιωθῶμεν...

— Ὅχι ὑπάγω νὰ ἰδῶ...

Νέκ κωδωνοκρουσία ἀντήχησεν ἰσχυροτέρα τῆς πρῶ-
της.

— ὦ! ὦ! ἐψιθύρισε ὁ ψευδοϊερεὺς, βιάζονται, ὡς φαίνεται...

Καὶ ταῦτοχρόνως διὰ τῆς χειρὸς ἐθώπευσεν ἐν τῷ εὐ-
ρεῖ θυλακίῳ τοῦ ράσσου του τὴν λαβίδα πολυκρότου...

— Προσοχή... προσέθετε βλέπων τὸν Λαρτίγγ διευθυ-
νόμενον εἰς τὴν θύραν.

— Πρὸς τί; ἀπήντησεν ὁ γέρον, εἰμαι ἀγνώριστος ἀπὸ εἰκοσι πέντε ἐτῶν... Ἄλλως ὁ Ἰούλιος Θέρμης, ὑπὴ-
κος Βέλγος, οὐδὲν ἔχει νὰ φοβῇται ἐκ τῆς γαλλικῆς ἀστυνομίας...

ΙΕ.

Τρίτην ἡδὴ φορὰν ἐσήμκων μετὰ διπλασίας ὁρμῆς. Ὁ Λαρτίγγ ἐξῆλθε τοῦ κοιτῶνος, διήλθε τὴν πρῶτον
δωμάτιον καὶ ἠνοιξε τὴν θύραν.

Ὁ Μαυρίκιος Βαστέρ ἦτο ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ. Ἐχαιρέτη-
σεν.

Ἐπὶ τῇ θεᾷ προσώπῳ, τὸ ὅποιον ὁ Λαρτίγγ ἦτο βέ-
βαιος ὅτι δὲν ἐγνώριζε, ἐπανελάβε τὴν φράσιν τὴν ὁποίαν
πρὸ ἡμισείας ὥρας εἶχεν ἀπευθύνει εἰς τὸν πρῶτον ἐπισκέ-
πτην.

(ἀκολουθεῖ)